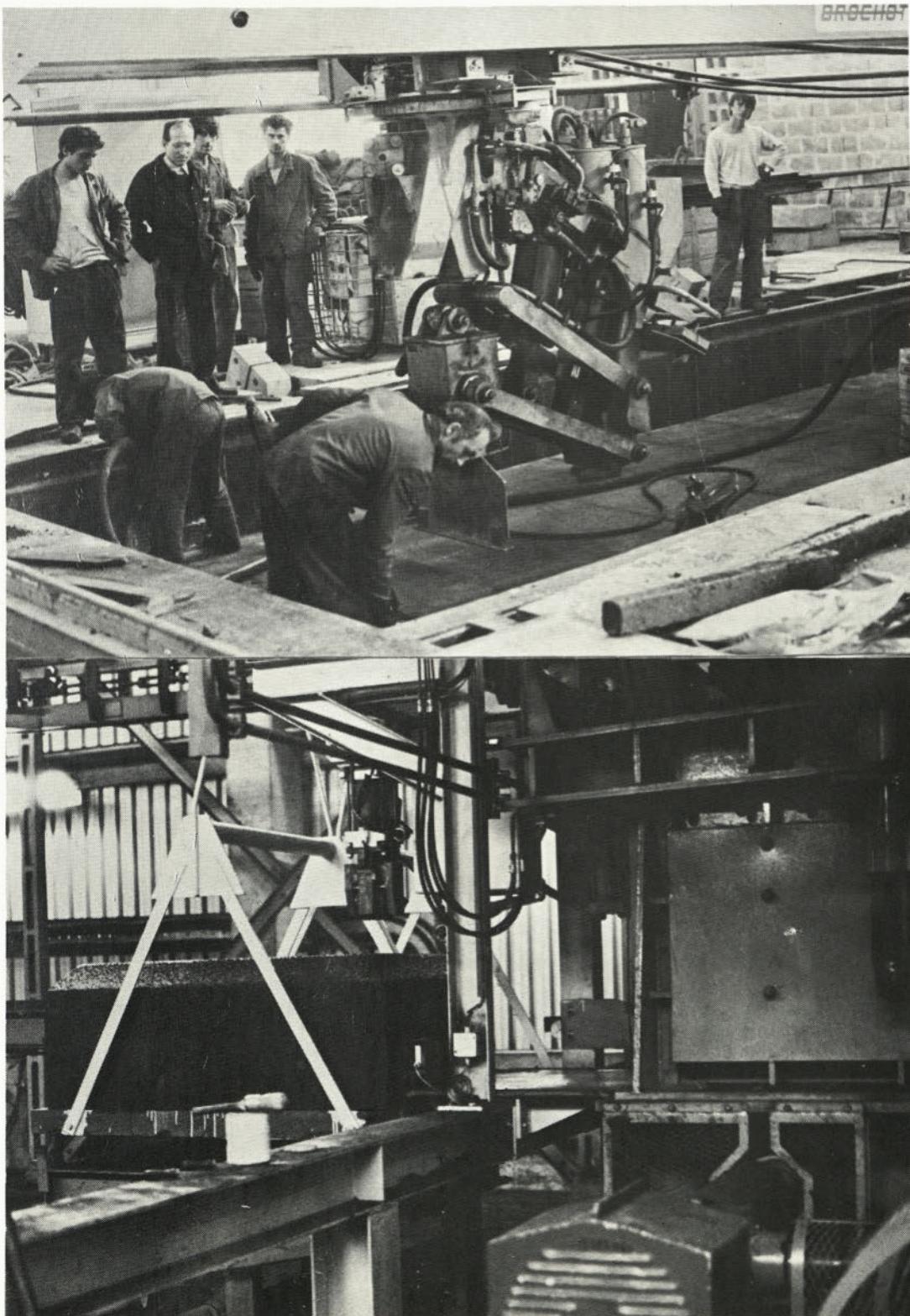

aluminij

Glasilo delovne organizacije Tovarna glinice in aluminija »Boris Kidrič« Kidričevo

Čeprav lepo skrbijo za nas, se še kar dobro držimo

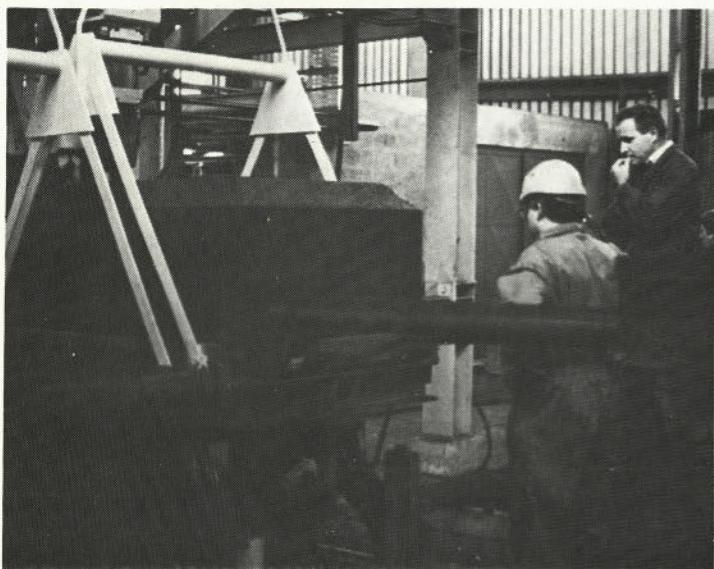
Od uvodnikov prazničnih številk časopisov se običajno pričakuje, da so predvsem optimistični.

Takšen bi naj bil tudi moj, saj vendar izdaja te številke "Aluminija" sovpada s praznovanjem dneva republike, praznovanjem 21. novembra, praznika naše DO, pa tudi s pričetkom obratovanja tovarne anod. Torej več kot dovolj razlogov za praznično, veselo razpoloženje, če...

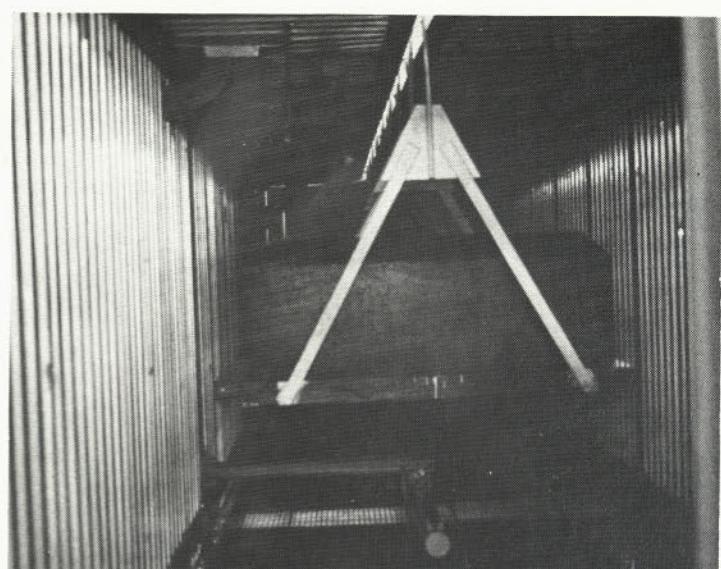
Za tem čejem pa se skriva toliko nelogičnosti, neumnosti in krivičnosti našega gospodarskega sistema, ki povzročajo predvsem dobrim gospodarjem še marsikaj hujšega, kot je le kvarjenje prazničnega razpoloženja.

Kako razložiti dejstvo, da je posledica striktnega izpolnjevanja proizvodnega in prodajnega načrta, ob popolni izkorisčenosti kapacitet, nepovečanem številu zaposlenih in spoštovanju vseh normativov – izguba? Kako razložiti utemeljenost groženj z zmanjšanjem osebnih dohodkov zaposlenim, ki so dosegli takšne rezultate? Kako si razlagati ukrep, ki

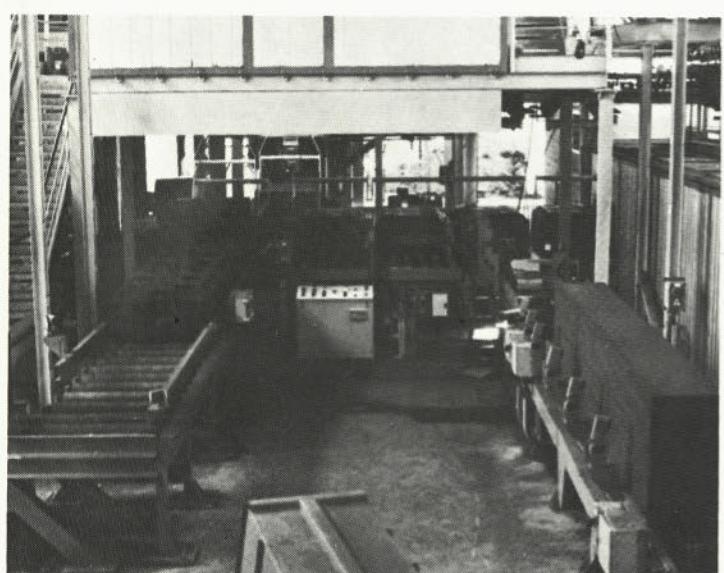
(Nadaljevanje na 16. strani)

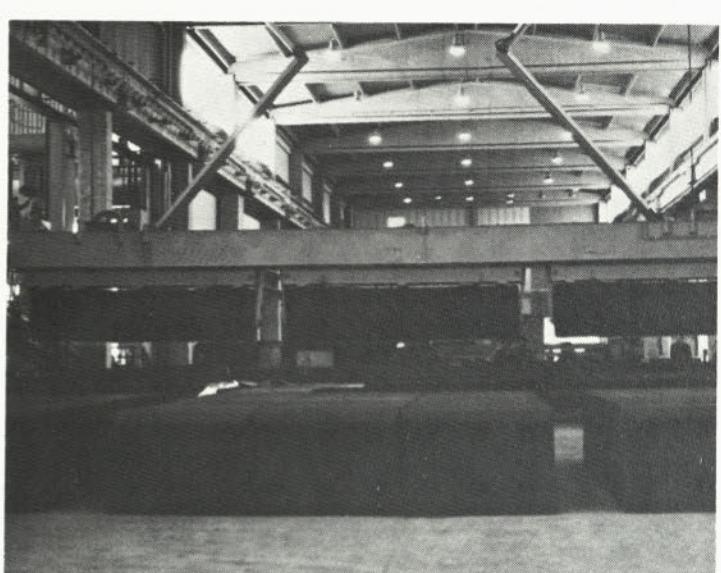
Zaskrbljeno?

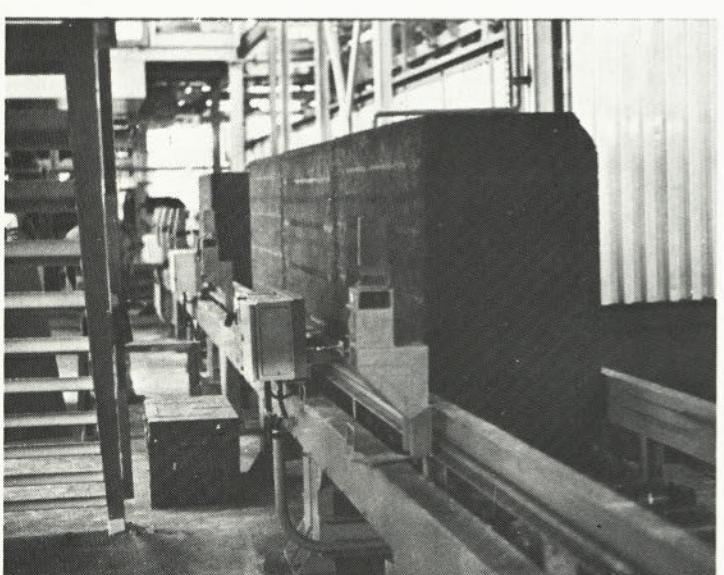
Komora

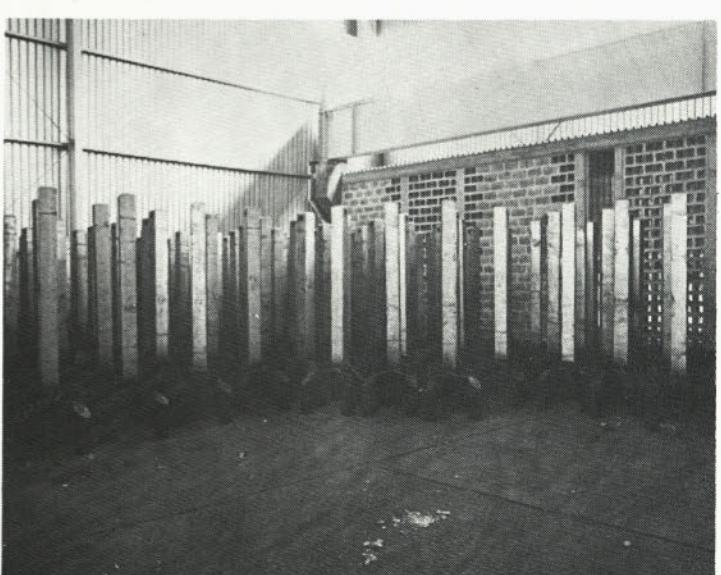
Transport blokov

Odlaganje surovih anodnih blokov

Bloki

Police

Praznična razmišljanja na temo MPPAI

Ko sem se v ponedeljek malo pred polnočjo vrnil iz anodne mase v pisarno, me je na mizi čakal listek z naslednjo vsebino:

Tov. Kodrič!

Vem, da imate dela čez glavo, a kljub temu vas prosim za članek, ki ste ga obljudili. Jutri ob desetih dopoldne nesem ves material v tiskarno.

Peklarjeva

Priznam, da sporočila nisem bil najbolj vesel. Na članek nisem pozabil, vendar ga nisem dokončal, ker mi pisanje nikakor ni šlo izpod rok. Lotil sem se namreč faze projekta v času poskusne in redne proizvodnje, pri čemer sem nanizal kopico negativnih ocen na račun vključevanja delavcev TGA, kar v praznično številko Aluminija ne sodi. Obljuba dela dolg, zato mi ne preostane drugo, kot da sedem za mizo in začнем pisati, čeprav je pol enih zjutraj in me jutri ob desetih čaka sestanek konzorcija bank. Še prej pa imam pripravljeni sestanek s tov. Toplekom in Špoljarjem. Ta noč ne bo edina prečuta. Od jeseni 1983, ko so ocenili, da so v TGA motnje in me z dekretem premestili v investicijski sektor, jih je bilo veliko. Nekaj zaradi nesoglasij z začasnim KPO v času trajanja ukrepov družbenega varstva, veliko več pa zaradi obilice nalog, ki jih v rednem delovnem času ni bilo možno opraviti. Če tov. Peklarjeva in ostali mislite, da je "dela čez glavo" v fazi fizične izgradnje, potem se motite. Bilo ga je veliko več v obdobju do izdaje gradbenega dovoljenja v dec. 1986. Učinki niso bili vidni, saj borba za projekt ni tekla na gradbišču, ampak v skupščinskih dvoranah, v kabinetih najbolj odgovornih družbenopolitičnih delavcev, v bankah, pri porabnikih aluminija. Od začetka se projektu ni dobro pisalo, česar nasprotnikom ni zameriti. Slovenci naj ne bi vlagali v kapitalno in energetsko zahtevne objekte, ki po vrhu še onesnažujejo okolje. Ne bi bilo čudno, če bi to bitko izgubili. Desetletje dolgi napori v preteklosti niso rodili vidnega napredka, zato smo bili na startu neobremenjeni. Bolj pomembno od tega pa je dejstvo, da smo po prenehanju ukrepa družbenega varstva oblikovali solidno delovno ekipo. Naj ne zveni kot hvalisanje, toda čas je, da delavci vedo, da je bila usoda projekta vedno v rokah tistih, ki so oblikovali strategijo in politiko projekta. V preteklosti ni bilo uspehov, ker na projektu ni bilo nikogar, ki bi oblikoval strategijo in politiko projekta in jo stalno prilagajal spreminjačim se pogojem. Investicijski sektor sam, na čelu z mano ali bilo kom drugim, nikoli ni bil in ne more biti kos tako zahlevni nalogi. Oblikovanje projektnega sveta pod vodstvom tov. Gerjoviča je bila prelomna odločitev. Ni pomembno, da se projektni svet ni velikokrat sestajal, pomembno je to, da se je pod okriljem SOZD zbrala homogena ekipa z dovolj širokim obzorjem in poznavanjem okolja s katerim se je projekt srečeval, da smo oblikovali odločitve, ki so vzdržale tako verifikacije kot pri zagotavljanju virov financiranja. Vsi tarname, da so časi hudi, torej tudi za investiranje, zato odgovorite: ste se že kdaj vprašali od kod jemljemo, da projekt napreduje praktično brez motenj? Če kdo misli, da na račun zategovanja pasu delavcev TGA, se krepo moti. Rezultati TGA tudi v pogojih, da MPPAI ne bi gradili, ne bi bil bistveno drugačen. Sами smo k realizaciji projekta prispevali bistveno manj kot smo zapisali v investicijskem programu.

Pri tem je naša vest dokaj čista tudi glede ocen, da ropamo akumulacijo slovenskega združenega dela. Dejstvo je, da bi

v TGA vloženi dinarji romali k Agrokomerku in podobnim v drugih republikah in da si slovenski izdelovalci računalnikov in robotov s tem denarjem ne bi veliko spomagali.

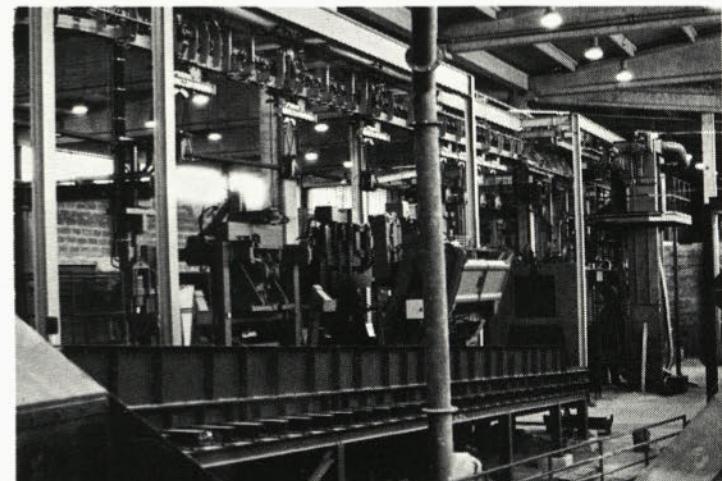
Do denarja ni bilo lahko priti, zato je naša dolžnost, da z njim gospodarno ravnamo. Pri mnogih, ki delajo na projektu in s temi sredstvi razpolagajo, ta vidik ni prisoten, zato sem se marsikom popel čez glavo. Vsem tem za tolažbo; vzdržite še malo, saj se bližamo h koncu. Ko boste razrešenih obveznosti na MPPAI, boste zapluli v samoupravljalne vode, ko boste lahko na široko razpravljeni in dajali pripombe brez obvezne, da sprejmete kakršnokoli odločitev in z njo povezano odgovornost. Na projektu ste bili za te užitke velikokrat prikrajšani. Verjamem, da boste zamujeno nadoknadi.

Občutek za gospodarjenje bi naj bil prisoten tudi pri ostalih delavcih, ki se v vedno večjem številu vključujejo v projekt. Sedanje izkušnje kažejo, da ta čut ni dovolj razvit. Ni dilem, ko gre za delavce, ki kradejo embalažo, kable in demontirajo uporabne dele na že montiranih napravah, vendar ta skupina pozablja, da živi v sistemu družbene lastnine. Upravljanje s to lastnino si narobe razlagajo, zato bo potrebno pojačati ustrezne strokovne službe, ki bodo grešnike spreobrnile na pravo pot.

Prav bi bilo, da se lotimo tudi tistih rdečeličnežev, ki mahajo z invalidskimi odločbami, ko je potrebno prijeti za lopato ali kladivo ob odpravi motenj pri osvajanju novih tehnologij. Imam občutek, da je marsikdo boljšega zdravja, kot sem sam ali pa kdo izmed sodelavcev, ki z diplomo v žepu "štema" zabite kanale, medtem, ko se oni drugi izgovarja na svojo listino.

Z vključevanjem novih linij bo število udeležencev vedno večje. Problemov, ki se jim ne bomo mogli izogniti, bo vedno več. Poleg tehnoloških se bodo pojavili še problemi organizacijske in človeške narave. Smatram, da se jih da premagati. Znanja je dovolj, pod vprašanjem je samo pripravnost za delo. Če večina ocenjuje, da je zatečeno stanje normalno in da se drugače ne da, potem smo bitko izgubili.

Ivan KODRIČ, dipl.ing.

Sestavljalnica anod

Vsem delavcem TGA, ki se trudite ustvariti naš boljši jutri, iskrene čestitke ob tovarniškem prazniku in prijetno praznovanje dneva republike

— samoupravni organi TGA
— DPO
— vodstvo DO

Ob robu referendumu

Referendum je za nami. Delavci TGA smo se z veliko večino glasov vseh tozdov odločili za enovito delovno organizacijo ter sprejeli še osnovna samoupravna splošna akta – samoupravni sporazum o združevanju dela delavcev v DO TGA ter statut TGA.

S tem smo vsi zaposleni v TGA prevzeli vsak svoj del odgovornosti za učinkovito in racionalno delovanje v obliku, ki najbolj ustreza našim sedanjim družbeno ekonomskim in političnim potrebam.

Resničnost ni preveč lepa in spodbudna – nezadovoljstvo je veliko, nezaupanje v državno in politično vodstvo, predvsem v njuno sposobnost, da bi ponudili oprijemljivejšo pot iz krize se veča, kar še slabša splošno družbeno razpoloženje. Splošno gibljenje za stabilizacijo in za uresničevanje dolgoročnega programa se še po petih letih ni zares začelo, glavni vzrok je v tem, da jugoslovanska birokracija neprestano odvrača pozornost javnosti od resničnih vzrokov krize, eden od namenov birokracije je tudi trditev, da je izvor krize v ustavi, s čimer pa se prikriva skoraj izključna krivda birokracije same.

V naši DO vse to vedno bolj občutimo. Naš prispevek k napredku se je pod novim vodstvom začel pri tolkokrat obljudjenem MPPA1, nadaljuje pa se pri prenovi delovne organizacije, za kar je osnova prav v aktih sprejetih na tem referendumu.

V svetu so že zdravnaj spoznali, da je ob tehnologiji in znanju organizacija tista, ki omogoča sodoben materialni razvoj.

Delovna organizacija je sestavljen in zapleten organizem, ki deluje dobro le, če deluje skladno, smoteno in celovito. Zato ne more pognati v zadovoljiv tek tega zapletenega organizma ne posameznik, ne skupina ljudi, niti najvišji organ samoupravljanja ne, če organizacija dela in poslovanje ni na ustreznih ravni.

Za TGA strateško in življensko odločitev – MPPA1 in njeno izvajanje ter kazalniki, ki obravnavajo kakovostne dejavnike razvoja in gospodarjenja, vse večja inflacija v Jugoslaviji, so narekovali, da smo se odločili za novo novo organiziranost.

Odločitev za enovito delovno organizacijo pomeni legalizacijo sedanjega skupnega opravljanja določenih poslovnih funkcij v cilju doseganja večje poslovne učinkovitosti delovne organizacije v bodoče.

Razen poslovne funkcije spadajo vse druge poslovne funkcije pod takojmenovano režijo. V zvezi s tem so znane stalne razprave o potrebi po njenem

zmanjšanju. To je seveda možno na področjih, ki slovijo po obiljem administriraju.

Nasprotno pa moderna tehnologija, ki je pred nami, zahteva močne strokovne službe, ki bodo sposobne na nivoju DO načrtovati racionalen proizvodni program ter po strokovni in organizacijski plati zagotoviti njegovo uresničitev. Stopnja racionalnosti in učinkovitosti delovanja strokovnih služb pa je odvisna od vrste dejavnikov – vsi skupaj pa vplivajo na uspešnost delovanja organizacije v celoti. Na prvem mestu je vsekakor struktura zaposlenih delavcev – njihova strokovna usposobljenost, njihov odnos do dela in njihova pripadnost delovni organizaciji. Tesno povezana s tem je tudi razdelitev del in nalog med delavci, boljša izkoriščenost razpoložljivega delovnega časa, ki sta pomembna dejavnika pozitivnega odnosa delavcev do dela in do delovne organizacije kot tudi pomembna vira uspešnosti.

Usklajeno delovanje vseh pomembnih funkcij v TGA je pogoj za njegovo uspešnost. Poslovni kolegijski organ skrbi za optimalnost, pri tem je pomembna pravočasna in dobra obveš-

čenost delavcev v okviru poslovnih funkcij o skupnih ciljih in nalogah, prav tako skrbi za dobre medsebojne delovne stike med delavci delovne organizacije, razvija delovne postopke za usklajeno opravljanje skupnih nalog, razvija delovno moralo in spodbuja ustvarjalno delo.

Spodbujanje ustvarjalnega dela pomeni, da imajo strokovni delavci možnost uveljaviti in povezati svoje strokovne zmožnosti pri uresničevanju ciljev delovne organizacije. Mnogi strokovni delavci se pritožujejo, da nimajo možnosti nadaljnega strokovnega razvoja. Vzroki so različni: od še vedno prisotne takojmenovane mojstrske miselnosti in prakticizma, pa vse do miselnosti, da je tuje znanje več vredno kot domače.

Prav tako se mora delavec prenehati obnašati samo kot "lastnik svoje delovne sile", ampak kot človek – proizvajalec in ustvarjalec. Potrebno je, da razširi svoje funkcije do vseh tistih vidov, ki jih opravlja kot kolektivno telo v proizvodnji – od izvršnih manuelnih podfunkcij do najvišjih upravljaljskih, da s pomočjo svojih pravic in odgovornosti, ki jih nosi v sami proizvodnji, postane

vsestransko obveščen in usposobljen proizvajalec.

Delavci uresničujejo samoupravljanje z osebnim izjavljanjem – z odločanjem na zborih delavcev in z referendumom, po svojih delegatih – v delavskem svetu DO in drugih organih upravljanja ter z nadzorstvom nad delom organov in služb DO – s samoupravno delavsko kontrolo.

Na podlagi delegatskega razmerja moramo biti delavci na tekočem – o čem sklepa delavski svet, delegati nam morajo poročati o svojem delu, se posvetovati o predlaganih sklepih itd. Če bomo vzpostavili takšno delegatsko razmerje, potem delavci prek svojih delegatov sodelujemo tudi pri sprejemanju sklepov delavskega sveta in ostalih organov – tako odločanje na teh organih pa po vsebinu pomeni neposredno odločanje.

Viktor Markovič

Kako po referendumu

Referendum o makroorganizacijskih spremembah je osnova velikega dela, ki ga moramo opraviti v bližnji in daljni bodočnosti. Do 1.1.88 je potrebno izvesti določene aktivnosti, ki so vezane na to organizacijsko spremembo – enovito delovno organizacijo – predvsem zato, ker moramo opraviti vse potrebno na področju registracije DO, če hočemo nastopati kot enovita DO. Seveda je nujno, da pred tem konstituiramo vse samoupravne organe, saj bomo na samoupravnih organih, mislim na delavski svet, sprejemali vse spremembe povezane z makroorganizacijo.

Makroorganizacijske spremembe narekujejo v prvi fazi mikroorganizacijske spremembe na tistih področjih delovnih enot, ki so drugačne od sedanjih temeljnih organizacij. Tu bi omenil predvsem predelavo aluminija, velike spremembe so v DSSS in sicer v nabavi ter prodaji, v sedanjem kadrovsko splošnem sektorju in sektorju za plan, organizacijo in AOP. Vse to moramo do 1.1.87 spraviti v neko mikroorganizacijsko shemo. Pri tem bi si morali postaviti osnovne cilje, kakšno mikroorganizacijo hočemo imeti. Enostavno bi to lahko opredelil v dva tipa: vojaški in inovativni. Vsaka organizacija mora pristnosti nek red, istočasno pa tudi dinamičnost. Vedeti moramo, da nas naš proces proizvodnje (tehnološki proces) v bistvu sili v to, da se organiziramo po vojaško, ker ga je tako lažje voditi. Vendar mislim, da v bodočnosti tak tip DO ne daje nekih posebnih rezultatov, predvsem na področju spremembanja, inovacij in dinamike tovarne izven lastne ograje. Težko je reči, ali bomo v tem kratkem času

te cilje okrog inovativne delovne organizacije lahko dosegli. Nedvomno pa je nujno potrebno, da si to v neki bodočnosti nastavimo. Ko bomo prišli do rešitve, ki se nam bo v danem trenutku zdela najoptimalnejša, se bomo lotili naslednje faze – nujno bo potrebno spremeniti sistem vrednotenja del oz. nalog. To ni le obveza zaradi sklepa samoupravnih organov, ampak tudi obveza zaradi novih obratov, nove elektrolize in tovarne anod. V TGA moramo priti do neke diferenciacije med strokovnim kadrom in kadrom, ki ne prispeva toliko k inovativnosti, kajti brez tega ne moremo pričakovati nekih večjih rezultatov. To pa je celotni problem samega sistema vrednotenja in nastavitev osnovnih ciljev. Vsi vemo, da ta naloga ne bo enostavna in tudi ne na kratek rok. Treba je sprejeti metode in jih potrditi z referendumom, ta pa bo uspel samo, če se bo vsak našel v tem sistemu in videl tudi to, koliko bo plačan.

Naslednja naloga, ki jo je potrebno začeti, je nagrajevanje po delu. Tu se vrtimo v krogu že več let in na nobenem področju delovne organizacije nismo prišli do nekega sistema nagrajevanja, ki bi spodbujal k boljšemu delu. Iluzorno je sicer pričakovati, da se bo to zgodilo zdaj, mislim pa, da so z enovito delovno organizacijo dani ti pogoji. Sistem lahko začnemo oblikovati v nekem delu proizvodnega procesa (ne v tozdu). Verjetno je pametno izbrati takšen del proizvodnje, v katerem lahko

vplivamo na boljše delo in ki tudi največ prispeva k razvoju TGA.

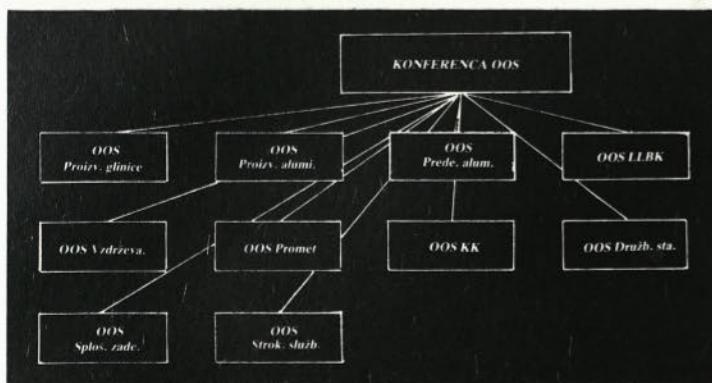
VOLITVE DO TGA

OZD, SIS, SO Del delovnega procesa	DO TGA				SIS v občini				SO Zbor zdravju dela									
	Delavški svet	Odbor sam. del. kon.	Predsednik	Disciplinska komisija	namestnik	član	član	član		član								
Zakonske ameijitve	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
- v navedene organe ne morejo biti izvoljeni člani Kolegija in delavci s poseb. posl. in odgov.	5	1			2	2	2		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
- sestav DS mora ustrezati tudi socialni strukturi DO - KV, spol, starost	8	1			3	3	3		2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
PROIZVODNJA GLINICE	2	1			1	1	1		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
PROIZVODNJA ALUMINIJA	4	1			2	2	2		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
PREDELAVA ALUMINIJA	7	1			3	3	3		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
LIVARNA LAH. BARY. KOVIN	2	1			1	1	1		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
VZDRŽEVANJE	1	1			1	1	1		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
PROMET	1	1			1	1	1		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
KONTROLA KVALITETE	1	1			1	1	1		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
DRUŽBENI STANDARD	1	1			1	1	1		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
SPLOŠNE ZADEVE	4	1			1	1	1		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
SLUŽBE					2	2	2		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
					35	10	1	1	17	17	17	17	15	3	10	10	10	10

Organiziranost DPO DO TGA

I. SINDIKAT

- v vsaki DE je OOS
- v strok. službah je 1 OOS

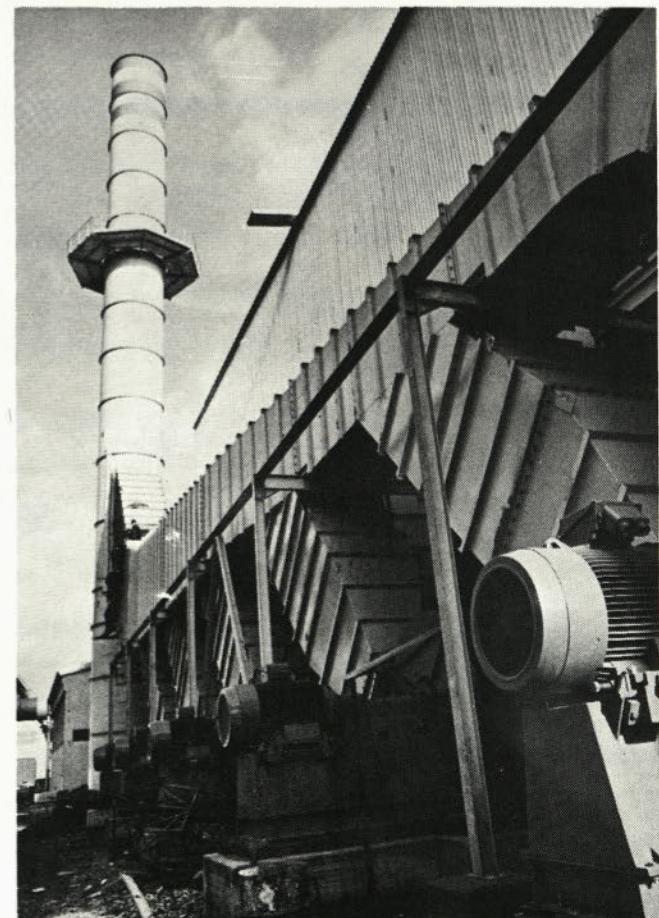

II. ZVEZA KOMUNISTOV

1. Alternativa OOZK DO TGA

2. Alternativa
Konferanca OOZK
OOZK Delovne enote
OOZK Strokovne službe
3. Alternativa
Konferanca OOZK
OOZK v vsaki DE
OOZK Strokovne službe

III. ZSMS
Velja alternativa sindikata!

Čistilna naprava

Ob tovarniškem prazniku iskreno čestitamo vsem, ki so dopolnili 10, 20 in 30 let delovne dobe v TGA Kidričovo

TOZD TOVARNA GLINICE

10 LET

Dominik Kamenšek, Vladimir Kos, Stanko Skledar, Jožef Vrečko, Anton Zagoršek, Franc Selinšek, Alojz Vinkler, Srečko Širovnik, Franc Kovačec, Franc Plajnšek, Ivan Gale, Alojz Kopše, Stanislav Pišek, Janez Rozman in Marijan Vrabl

20 LET

Anton Kondrič, Anton Strašek, Adolf Vidovič, Jože Bauman, Ignac Milošič, Jože Kuzma, dipl. ing. in Alojz Avguštin

30 LET

Jože Drevenc, Anton Hertiš, Franc Kmetec, Alojz Rožman, Janez Rozman, Martin Tominc, Štefan Zorec, Alojz Zorec, Franc Golob, Martin Majcenovič, Anton Wohlgemut, Martin Jagarinec in Ciril Brunčič

TOZD PROIZVODNJA ALUMINIJA

10 LET

Stanislav Jevšenak, Jožef Krivec, Milan Kunič, Franc Repec, Martin Vesenjak, Stanislav Zajšek, Janez Botolen, Janez Bukovič, Franc Dogša, Anton Krsnik, Franc Mohorko, Jožef Zakelšek, Franc Vinkler, Drago Švagan, Marjan Horvat in Ana Majcen

20 LET

Štefan Brglez, Bogomir Krajnc, Avgust Ljubec, Stanislav Svenšek, Alojz Krajnc, Drago Muršec, Anton Zajko, Ivan Mesarec, Stanko Drevenc in Anica Šemrl

30 LET

Franc Habjanič, Franc Klajnšek, Jožef Predikaka, Anton Bežjak, Franc Drevenc, Jakob Krajnc, Franc Ozmeč in Mirko Petrovič

TOZD PREDELAVA ALUMINIJA

10 LET

Franc Lendero, Franc Žitnik, Ljubo Horvat, Franjo Petek in Martin Leskovar

20 LET

Lovrenc Kozoderc, Franc Hameršak

30 LET

Ludvik Klajnšek, Feliks Krajnc, Janez Princl in Franc Murko

TOZD LLBK TRBOVLJE

10 LET

Ana Grmovšek in Andrej Centrih

20 LET

Anton Valant, Frančiška Bernot in Štefan Forte

30 LET

Štefi Čuk in Antonija Glas

Stanko Galun
Slavko Novoselnik
Jože Pišek
Jože Švagan

V tozdu Promet
Albert Tomančič
Jožef Klaneček

V tozdu Kontrola kvalitete
Rastislav Predikaka

V tozdu LLBK Trbovlje
Katarina Slapar
Jože Matko
Konrad Cilenšek

V DSSS
Nežika Skačej
Franc Purg
Ana Vrabič
Alojz Kruščić

TOZD VZDRŽEVANJE

10 LET

Srečko Bek, Marjan Cajnko, Albert Frčec, Franc Grabar, Milan Hadler, Ignac Kidrič, Silvo Kokol, Tonček Kovačec, Jože Kramberger, Anton Mohorko, Vlado Mohorko, Ljubo Petrovič, Stanislav Poplatnik, Anton Trampuš, Francišek Turkuš, Friderik Dvoršak, Franc Arnuš, Anton Kovačič, Milan Kramberger, Zvonko Leskovar, Janez Letič, Franc Polajžar, Marjana Turk in Ivanka Zemljarič

20 LET

Ivan Kosi, Jože Lovenjak, Franc Ornik, Stane Loboda, Stanko Smolinger in Ivan Kustec

30 LET

Franc Šegula, Dominik Bračko, Ignac Golob, Karol Hofman, Jožef Kajzersberger, Vinko Plej, Anton Tomažič, Avgust Vraz, Jernej Zelešnik, Jože Žemljak, Ivan Hvalec, Janez Širovnik, Franc Ciglar, Anton Malek in Alojz Mlinarič

TOZD PROMET

10 LET

Alojz Peršuh, Vincenc Širec in Miran Novak

20 LET

Franc Toš in Franc Potočnik

30 LET

Franc Žnidar

TOZD KONTROLA KVALITETE

10 LET

Josip Roganov, Romana Mertük

30 LET

Jožica Sabath, Marija Gerečnik, Vera Sukič in Rastislav Predikaka

DS SKUPNIH SLUŽB

10 LET

Danilo Toplek, dipl. oec., Milan Klajnšek, Irena Pišek, Franc Visenjak, dipl. oec., Pavla Kirbiš, Albin Kozel, Marija Trčko, Stane Medik Katarina Lončarič, Franc Murko, Marija Pišek, Franc Plajnšek, Milan Plajnšek, Štefanija Iljevec, Marija Lenart, Jožef Gajšek, Jožef Kancler, Jernej Plavčak, Marija Kramberger, Anton Selmajer, iur. in Alojz Lah

20 LET

Martin Čuš, org., Stanko Horvat, dipl. ing., Albina Murko, Milan Tkalcčec, ing., Karolina Krnjič oec., Mihael Emeršič, dipl. org., Mirko Štumberger, Anton Serdinšek in Bojan Potočnik, dipl. org.

30 LET

Janez Šprah, Frančka Lesjak, Srečko Gojkovič, Marjan Lorenčič, Štefan Lozinšek in Anton Kozoderc, iur.

Odkivanje predsedstva SFRJ

Predsednik skupščine občine Ptuj Gorazd Žmavc je v oktobru pripravil sprejem za enajst občanov ptujske občine, ki jih je predsedstvo SFRJ odlikovalo. Med nagrajenimi sta tudi naša dva delavca:

Franc ŠIREC je dobil red dela s srebrnim vencem, Ivan OGRINC pa red zaslug za narod s srebrno zvezdo.

Oba sta delavca tozda Vzdrževanje, v TGA sta več kot 25 let (Ogrinc), aktivna v DPO ter samoupravnih organih. Predlog za odlikovanje sta dali njuni krajevni skupnosti.

Cestitamo!

Ob zaključku phanja elektrolitskih peči

Procesno vodenje elektrolize C in šolanje v Franciji

Gradnja elektrolize se bliža koncu. Zadnji del opreme v elektrolizi je procesno vodenje. Konec novembra bo dobavljena oprema in elektroliza naj bi bila pripravljena za zagon v februarju 1988.

Večino opreme predstavljajo računalniki s programsko opremo. Nastanjanje programske opreme za celotno procesno vodenje za našo elektrolizo je teklo od aprila do konca septembra. Na projektu je stalno delalo devet programerjev, pri čemer je velik del programov že obstajal in je bil le dodelan ali predelan. Pri tem so znotraj skupine deljena področja dela na pečni računalnik in na centralni sistem. Področje elektronske opreme je posebej pokrito izven te skupine. Cena programske opreme je 30 odstotkov cene kompletnega sistema. Škoda bi bilo, če ne bi razumeli tega, kar smo kupili. Zato in predvsem zato, da bi bili lahko čim bolj samostojni pri vzdrževanju in uporabi sistema, je bilo namenjeno sodelovanje pri razvoju programske opreme. Procesno vodenje in delo z njim je dokaj enostavno dokler vse deluje. Zaradi varnosti so vitalne funkcije rešene v pečnem računalniku, ki ga lahko v celoti zamenjamo. Toda tudi rezervnih računalnikov ni neskončno, prav tako pa je treba vedeti, kdaj dela pravilno in kdaj ne. Pri tem pa globalno znanje ne zadostuje. Vsak problem se privede do podrobnosti, ki jih je treba rešiti, teh pa je v sistemu veliko.

Struktura procesnega vodenja se deli v dva nivoja. Nivo 1 je vodenje vsake peči s pečnim računalnikom, kontrola merjenja napetosti in toka serije v usmerniški postaji in distribucija signala o toku serije do pečnih računalnikov. Nivo 2 je centralni računalniški sistem, ki zajema dva računalnika, od katerih je vedno eden v rezervi, s štirimi terminali in printerji. Centralni računalnik poleg terminalov komunicira še z vsemi pečnimi računalniki (160 po končani drugi fazi). Prav tako se vrši komunikacija z računalnikom za nadzor meritev toka serije. Število informacij, ki jih dobiva centralni sistem, je vsake štiri sekunde 7000 informacij za 160 peči, ali 14000 informacij za 160

peči. Informacija je vsak dogodek na peči, vrednosti izmerjenih in preračunanih vrednosti, ki jih pripravlja pečni računalnik in kumulativne vrednosti meritev in časov. Vse informacije služijo za izdelavo poročil o dogodkih v elektrolizi, to pa pomeni zasledovanje vsake peči, izračunavanje in kreiranje 8 urnih in 32 urnih poročil.

Na centralnem sistemu je tudi program za termalno regulacijo peči. To je spremljanje izmerjenih podatkov o temperaturi peči in sestavi elektrolita in določanje dodatne nastavitevne upornosti peči, na podlagi zakonitosti, ki vlada med temperaturo in kislostjo peči. Izračunava se tudi korekcija A1F3, ki jo nato krmili pečni računalnik z doziranjem na peči. Ta del programa je novo področje, katerga učinki se bodo pokazali šele čez nekaj mesecev, ker je problematika v tehnološkem smislu še v razvoju.

Ker je delovanje elektrolize nemogoče brez procesnega vodenja (tehnologija 180 kA sredinsko posluževane peči tega ne dopušča), je bistvenega pomena zanesljivo delovanje procesnega vodenja. Elektroliza obratuje 24 ur na dan in ker peči brez krmiljenja ne morejo ostati več kot nekaj ur, je zelo pomembno vzdrževanje tega sistema. Iz tehnološkega vidika pa je potrebno zelo dobro poznavanje funkcije, ki jih vrši procesno vodenje, zato, da sploh vemo, kaj se dogaja v elektrolizi. Peči v elektrolizi C delujejo v tehnološkem smislu v mejnih pogojih (minimalna koncentracija glinice, visoka kislosť, nizka temperatura). Taka peč je veliko bolj občutljiva na vsako nepravilnost kot obstoječe peči v hali B, ki jih pa držimo malo bolj vroče, pa so zato manj občutljive.

Posebno zahtevno vlogo ima računalnik za kontrolo meritev napetosti in določanje dodatne nastavitevne upornosti peči, na podlagi zakonitosti, ki jih dobiva centralni sistem, je vsake štiri sekunde 7000 informacij za 160 peči. Pri tem se prepleta področje usmerniške postaje in procesa elektrolize. Centralni računalniški sistem

zdržuje delovanje dveh PDP 11/73 računalnikov, ki tečeta vzporedno, povezana z DECNET mrežo. Eden od računalnikov je MASTER, drugi SLAVE. Master komunicira s pečnimi računalniki in s štirimi terminali ter printerji. Kompleksnost programske opreme je precej drugačna od klasičnega poslovnega sistema.

Centralni računalnik omogoča zelo dober pregled nad delom serije. Daje ogromno informacij, ki pa jih je treba znati uporabljati. Mislim, da pripelje ta sistem do tega, da je treba vsako peč veliko bolj tehnološko spremljati kot se to dogaja v obstoječih elektrolizah. To pa zahteva veliko več poglobljenega tehnološkega dela.

Zasedba delavcev v elektrolizi je minimalna tudi po zaslugu procesnega vodenja.

Peči večino časa delajo same, pri tem pa še ni rečeno, da peči same delajo tudi najbolje. Procesno vodenje omogoča pridobivanje velikega števila informacij. Vrednotenje teh informacij in določanje parametrov, po katerih računalniki nato krmilijo peči, je še vedno v človeških rokah. Prav na področju procesnega vodenja in dejanskega poznavanja procesa se da z enako opremo dosegati različne rezultate, kar kaže primer norveške elektrolize.

Problematika procesnega vodenja obsega naslednja področja, ki imajo vsaka zase tak obseg, da jih lahko smatramo kot celoto:

- tehnologija elektrolize,
- elektronika,
- elektrotehnika.

V Franciji sem se največ ukvarjal z informatiko in elektroniko. Znotraj teh dveh vej pa so zopet samostojna področja kot naprimer:

- assembler in programiranje pečnega računalnika,
- fortran 77 in MACRO 11 ter operacijski sistem RSX-11-M+
- področje komunikacij,
- hardware komunikacij in pečnih računalnikov.

Sodelovanje pri razvoju opreme je bilo namenjeno temu, da z nakupom opreme prenesemo tudi čim več

znanja vgrajenega v opremo. To znanje je univerzalno in uporabno tudi na drugih področjih. Do sedaj je bil odnos proizvajalca na tem področju corekten. Nudili so informacije na vsakem področju do vseh podrobnosti. Tudi dokumentacija, ki jo bodo predali s sistemom, bo omogočala poznavanje sistema do vseh podrobnosti, samo, če jo bomo sposobni čitati (razumeti). Opazen je precejšen povdarek predvsem na področju programiranja, kar je tudi razumljivo. Računalniška oprema je več ali manj dognana, program pa je tisto, kar iz dobrega računalnika naredi dober ali slab sistem. Programi so pisani pregledno z veliko komentarji, strukturno urejeni in mislim, da bi bila to dobra šola tudi za kakšnega profesionalnega programerja. Način dela, ki ga imajo je umirjen, brez panike, preudaren in z velikimi učinki. Dejstvo je, da se programira lahko le s premislekom, ker računalnik ne prenese horuk metode ali posiljevanja.

Ekipa, ki je delala na sistemu, me je sprejela medse z dokaj enakopravnim odnosom. Po starosti jih je bila večina pod trideset let, razen vodje, ki je starejši in ima izkušnje z delom na elektrolizi. Velikih ovir pri sporazumevanju ni bilo, ker smo oboji enako klatili angleščino in se ni nihče pretirano trudil, samo da smo razumeli bistvo problemov.

Problematika procesnega vodenja je tako široka, da je ni mogoče pregledati v enem mesecu, kaj šele obvladati. To je pokazalo tudi enomesечно šolanje. Predznanje, ki je potrebno za pokrivanje celotnega sistema, je interdisciplinarno in ga ni mogoče pridobiti na eni sami fakulteti, tako poglobljeno, kot je uporabljeno v tem sistemu. To pa pomeni, da bo potrebno še kako napenjati možgane, ko se bo pojavil kak problem. Problemi pa so normalna sestavina življenja.

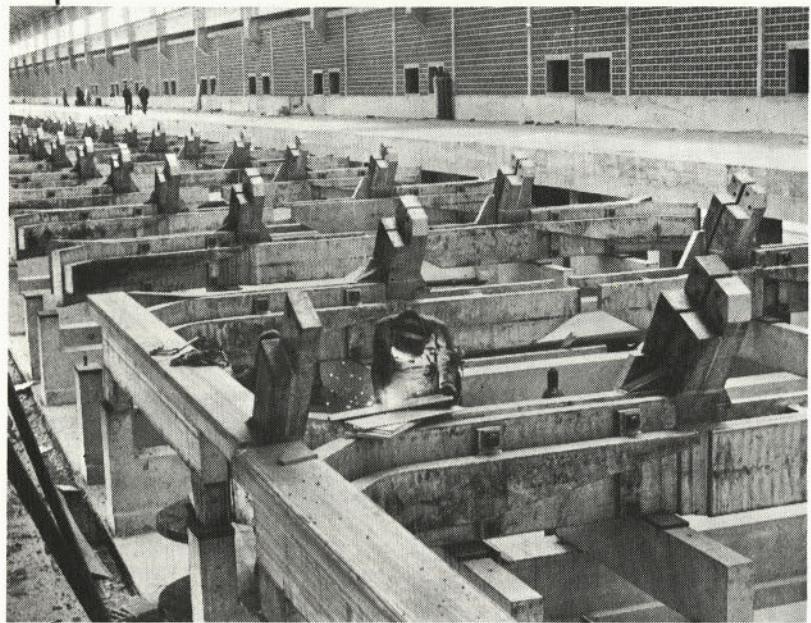
Janez Križan

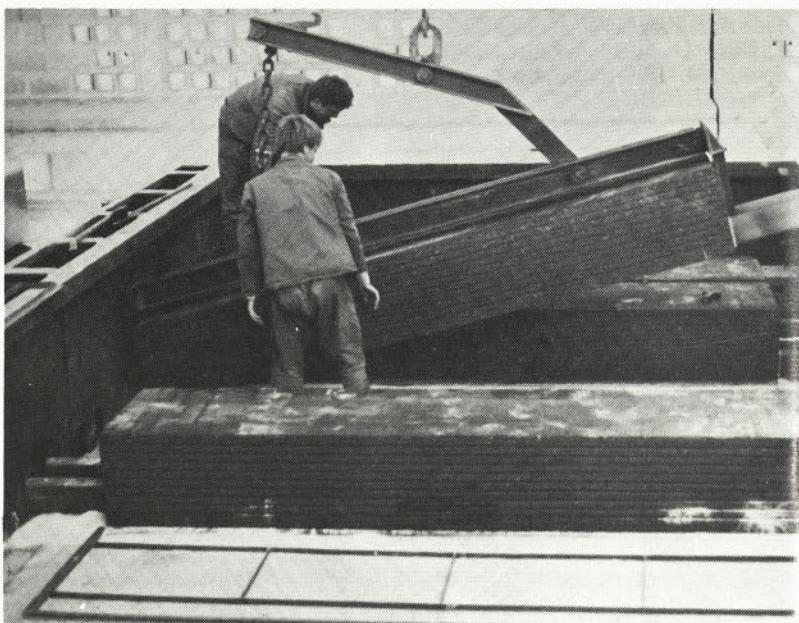
Elektroliza

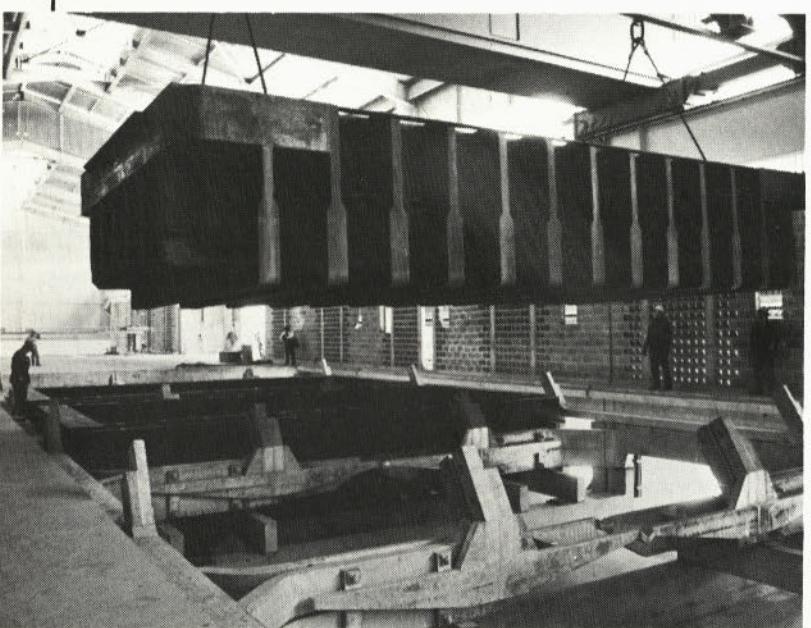
Nova Livarna

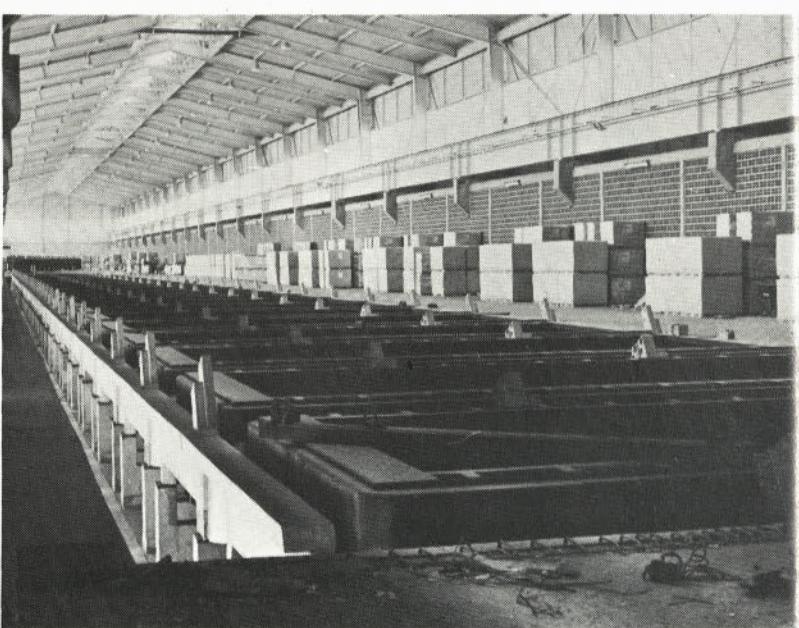
Varjenje vodnikov

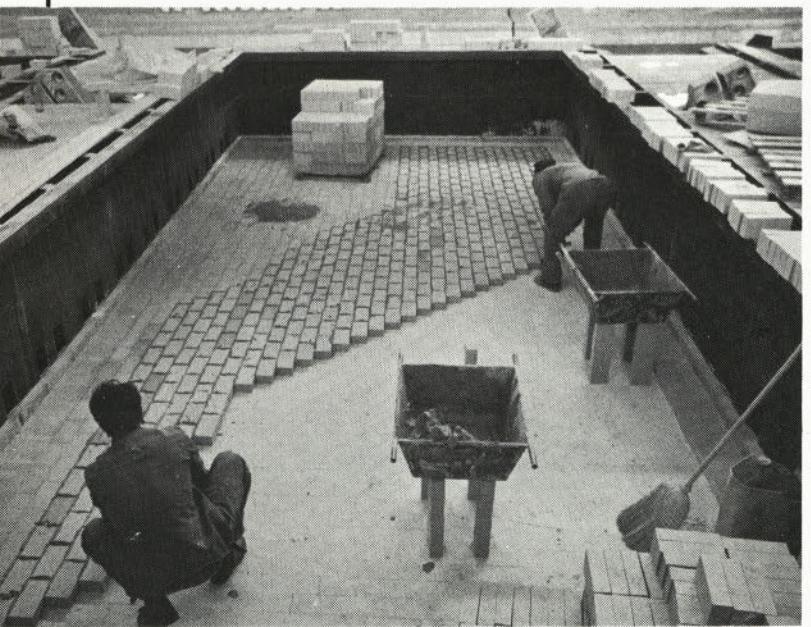
Vstavljanje katodnega bloka

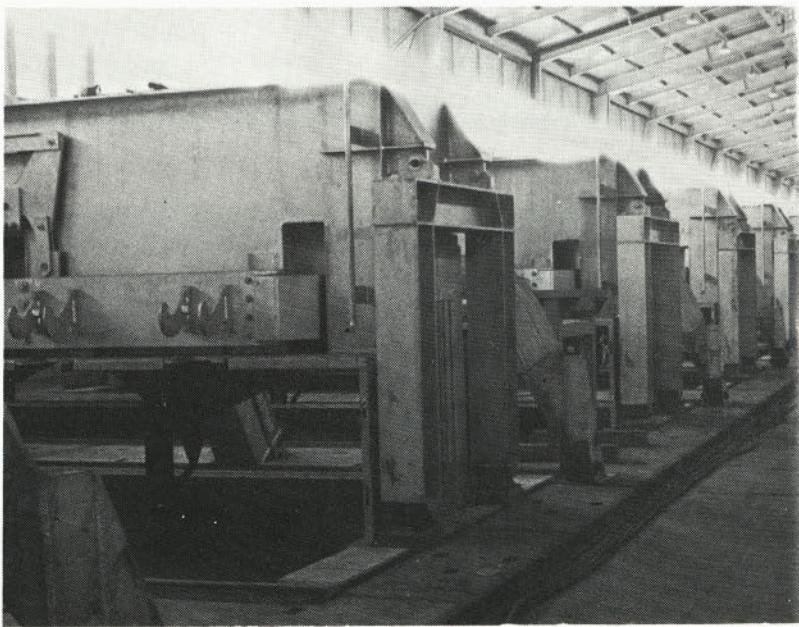
Omara

Omare

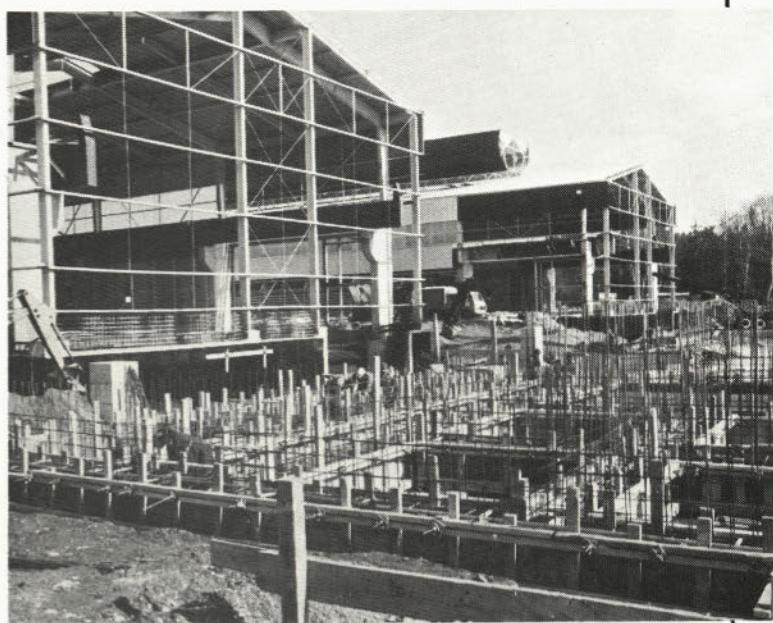
Obzidava peči

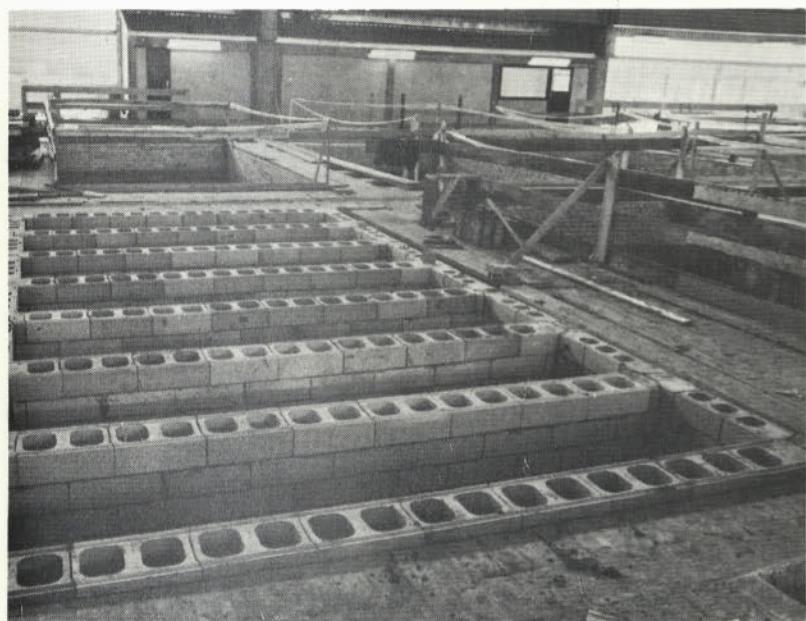
Elektroliza C

Obzidava peći za žganje anod

Temelji usmerjevalnice

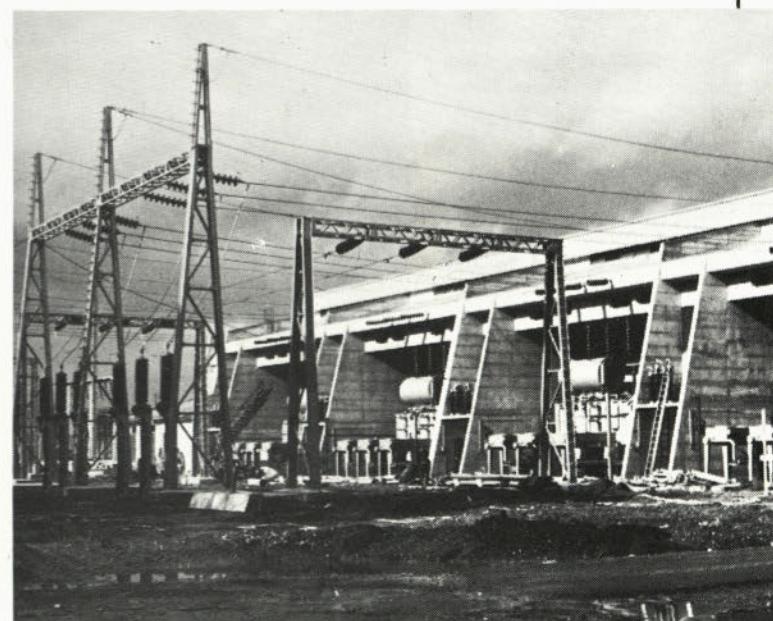
Komora

110 KV kabli

Peč za žganje anod

Usmerjevalnice

"Prihodnost ni več, kar je včasih bila"

(12. kongres ZSMS)

Razmišljanja mladih o ustavnih spremembah in dogajanjih znotraj ZSMS in ZSMJ

Konec prejšnjega meseca so namesto delegatov samoupravnih organov TGA v sejni sobi delavskega sveta TGA v DSSS "staknili" skupaj glave mladi ptujske občine in prav tako kot njihovi starejši tovariši razpravljali o bolj in manj resnih zadevah.

Med vabjenimi so bili predstavniki družbenopolitičnega življenja občine Ptuj in predstavniki republike konference ZSMS.

Po pozdravnem nagovoru so mladi iz TGA podelili svojemu mentorju Viktoriju Markoviču srebrni znak ZSMS za pozitivno delo z mladimi v preteklem obdobju.

Da bi kaj več izvedeli o namenu druženja mladih ptujske občine v TGA, smo k pogovoru povabili Brigitu Markovič, predsednico osnovne organizacije ZSMS v DSSS in obenem eno od soorganizatoric seminarja.

Brigita prosim te, če lahko poveš, kakšen je namen seminarja in zakaj se (ste) se mladi zbrali v naši DO, saj do sedaj ni bila praksa, da se izobraževalne oblike izvajajo v DO, ampak na bolj "atraktivnih mestih na višini", npr. na Arehu, Treh kraljih....?

Seminar, kot oblika izobraževanja mladih se organizira vsako leto v okviru dela občinske konference ZSMS Ptuj. Letos v jeseni je bila nosilec seminarja kot ponavadi komisija za idejno politično delo pri OK ZSMS Ptuj. Ob zaključku leta bomo moralni narediti temeljito analizo našega dela in seveda tudi nedela in se malo bolje usmeriti v realizacijo programa v letu 1988, ki smo si ga zastavili dokaj optimistično in obsega nekaj zelo dobrih akcij, ki jih bomo seveda lahko izvedli s pomočjo vseh mladih, ne pa samo posameznih predsednikov osnovnih organizacij.

Ker smo imeli enkratno priložnost, smo k pogovoru povabili tudi Vlada Gericu z RK ZSMS in ga povprašali malo o ustavnih spremembah, o katerih je tekla beseda tudi na seminarju.

Vlado, prosim povej, katera so temeljna stičica in razhajanja v debatah o ustavnih spremembah znotraj Slovenije?

V Sloveniji se kaže zelo visoka stopnja soglasja pri oblikovanju rešitev ustavnih sprememb, kar se tiče uveljavljanja ekonomskih in tržnih zakonitosti. Zelo visoka stopnja soglasja se kaže tudi glede ocen, da je potrebno jasneje definirati druž-

beno lastnino. Vsekakor je dosežena zelo visoka stopnja soglasja tudi o tem, da se naj ohrani sedanji ustavni položaj socialističnih republik in avtonomnih pokrajin in da se naj preko krepitev odgovornosti republik in pokrajin za svoj lasten in za skupni razvoj, krepiti tudi vloga federacije. Jasne so tudi opredelitev in zahteve, da naj zmanjšuje normativizem, da se naj širi praktična demokracija – da se uveljavljajo (uporabljajo) neposredne volitve. Visoka stopnja soglasnosti je tudi v tem, da je potrebno krepiti odgovornost in to odgovornost tistih, ki vladajo v imenu ljudstva.

V okviru ustavnih sprememb, katere je opredelilo predstavstvo SFRJ, s svojim predlogom, pa seveda obstajajo različni pogledi, različni konkretni predlogi, kako čim bolje razrešiti posamezna vprašanja. Na primer: obstajajo različni pogledi, kako opredeliti položaj delavcev, kaj storiti za bolj čvrsto in širšo tovarniško demokracijo...

Različnosti so naprimer na področju neposrednih volitev, saj se sedaj vse bolj pojavlja sintagma, ki govorijo o pravih neposrednih volitvah, kar je v bistvu v nasprotju s tem, kar je predlagano v tem delovnem osnutku amandmajev, kjer se govorijo samo o širši uporabi neposrednih volitev. O sami smeri ustavnih sprememb obstaja široko soglasje. O razhajanjih bi lahko govorili v tistem kontekstu, če postavimo tezo, da bi naj ustavne spremembe predstavljale projekt, ambicije, da bi spremenjanje ustave povlekle družbo iz krize, da bi dalo vzpodbude, da izidemo iz krize.

Tu se pojavljajo tudi pogledi, ki bi v bistvu pomenili poseganje v temelje ustave, vemo pa, da je opredelitev, da se temeljna načela ne spreminjajo. Odpirajo se vprašanja širjenja gospodarske in politične svobode, in s tem povezana vprašanja demonopolizacije partije. Le-to je potrebno glede na to, da je za sprostitev in iniciative, za sprostitev možnosti izražanja pluralizma interesov, nujno omogočiti.

čiti, da so vsi družbeni in politični subjekti, vsi interesi v osnovi enakopravni in tako nima nikče že vnaprej odrejeno neko povzdignjeno vlogo.

Obstajajo tudi različni pogledi glede potrebe, da se v okviru človekovih pravic in svoboščin opredelijo ugovor vesti, ukinitev smrtne kazni, enakopravnost ne glede na spolno orientacijo in podobno. Morda bi v ta kontekst lahko dali tudi zahtevo, da naj v ustavi opredeli pravica do stavke. V dosedanjih diskusijah o predosnutku ustavnih amandmajev so pač doslej prevlada stališča in razmišljanja, ki takih pogledov niso sprejela.

Do sedaj sva govorila predvsem o tem, kaj se je v zvezi z ustavnimi spremembami govorilo na političnih forumih. Zanima me tudi, katera strokovna združenja in društva so se vključila v razprave o ustavnih spremembah in če lahko strneš nje hove temeljne pripombe in poudarke?

Dosedaj so najbolj odmevno vključili Slovensko socioološko društvo, Društvo slovenskih književnikov in seveda tudi slovenski pravniki. Nekako je bila najbolj prisotna skrb teh društev, da se ohrani sedanji ustavni položaj republik, skrb za to, da v pristojnosti republike ostane sistem vzgoje in izobraževanja, pa tudi skrb, da se ustreznejše kot je predlagano, uredi financiranje jugoslovenske ljudske armade.

Veliko je bilo rečenega okoli krepitev samostojnosti sodstva, okoli ohranjanja razmerij med republiko in zvezno zakonodajo. Lahko rečemo, da so razprave potekale zelo tehtno in zelo podrobno. Dobili bi zelo izkrivljeno sliko, če bi misili, da so se razprave vrtеле le okoli vprašanj suverenosti republik in pokrajin, delitev pristojnosti in podobno.

Velja omeniti, da so razprave v teh družtvih pokazale na to, da predlogi, ki se nanašajo na gospodarstvo, ne bodo pomembnejše spremembi položaj združenega dela in mu ne bodo omogočili slobodnejše, učinkovitejše delovanje.

Razlage

Gre za to, da so v naši ustavi zelo natančno definirani pogoji, oblike organiziranja in odnosi v gospodarstvu, zelo površno pa so opredeljene odgovornosti državnih organov.

Naša ustavna regulativa je vse preveč podrobna, ne omogoča samostojnosti, fleksibilnosti gospodarskih ali družbenih subjektov. V praksi se kaže to v težnji k centralizaciji, k postavljanju togih univerzalnih modelov, ki pa v takih skupnosti, kot je jugoslovenska, kjer poznamo praktično predindustrijsko, industrijsko in tudi že neko začeto post industrijsko fazo razvoja, taká strategija ne more učinkovito delovati.

V ustavi bi bilo potrebno opredeliti samo temeljne principe, ostalo vse pa prestiži republiškim in pokrajinskim ustavnim sklopom.

Za konec se dotakniva še temeljnih sprememb, ki se predvidevajo s sprememjanjem ustawe na področju združenega dela.

Tu je cela vrsta zelo pomembnih novosti, ki bi lahko po mnogih ocenah silno neugodno učinkovala na gospodarstvo. Gre za predloge, kot so: obdavčenje izjemnega dohodka, določanje enotnih družbenoekonomskega odnosov v velikih tehnično – teholoških sistemih. Predvidena je racionalizacija samoupravnega odločanja, ki bo pač zmanjšalo številne zvore delavcev, večkratno prepogosto osebno izjavljanje...

V manjšini še vedno ostajajo razmišljajna o samoupravnih delovnih skupinah, o nekem delnem konceptu organiziranja proizvodnega procesa, vprašanja legalizacije stankov, ki bi naj bile neke vrste protutež recimo vodstvenim strukturam v združenem delu...

V predlaganem osnutku ustave so predvidene tudi nekaj večje možnosti za organiziranje npr. drobnega gospodarstva, kar je pač zahteva ne loševske mладине, temveč tudi sindikatov. Širše bodo odprtih tudi možnosti glede vlaganja tujega kapitala – zoper pa se srečujemo s staro anomalijo – s podrobnim normiranjem. Zelo natančno so namreč opredeljene določbe o oblikah in načinu vlaganja tujega kapitala, kar pa po mnemu mnogih strokovnjakov ne sodi v ustavo, saj se te stvari pogosto menjajo.

Zelo malo pa je žal tistih predlogov in rešitev, ki bi omjevali vlogo države in državnega intervencionizma in tako prevladuje vera v vsemogočnost države in njene zakonov, kar pač zaznamuje sedanje ustavne spremembe.

Fantje in dekleta pa niso samo govorili, ampak so si tudi na licu mesta ogledali, kako napreduje delo na naši investiciji. Na ogledu jih je strokovno vodil tovarš Salemović. In ko so prišli z ogleda polni vitsov in razbolelih nog, jih je čakalo drugo presenečenje. Prišel je Tone Anderlič, predsednik republiške konference ZSMS in tako kljub obveznostim izpolnil obljubo, kijo je dal. Tone je zbran posredoval celo goro informacij in drobnih zanimivosti, tako, da se je seminar kar precej časovno podaljal.

Ker je Tone prijeten sogovornik in ker se ne skriva za "množinsko obliko izjasnjevanja", ampak jasno reče "Mislim", "Jaz menim", smo ga kljub pozni uripovabili na "klepet".

Si Dolenjec, zanje pa pravijo, da so veseli in prijazni ljudje. Kakšen si torej, kot človek in kakšen kot politik?

Pravzaprav kot človek bi lahko reklo, da sem rad med ljudmi, če je to lahko nekakšna karakteristika, kar pa se me kot politika tiče, pa hočem biti odsev tega in vnesti v politiko dimenzijo, ki se je žal preveč iztisnila in ni več prisotna v vskdanji politiki. Vse se govori "o velikih temah", "o velikih vprašanjih", "za vedno", "od juga do severa". Za obdobje, ko so potrebeni konkretni rezultati, v času, ko so težki problemi, je treba drugačnosti, iniciativnosti, prodornosti, vključiti

ljudski potencial v akcijo.

Mogoče naslednje nekoliko nekonkretno vprašanje. Kako ti uspeva že lep čas ostajati v profesionalnih vrhovih slovenske mladine? In če navežem dalje, bi te prosila, če bi lahko skozi lastno videnje prikazal temeljne spremembe v načinu dela RK ZSMS skozi zadnjih osem let?

Kako mi uspeva obdržati se, to je vprašane, ki ga je treba malo širše gledati. V naši organizaciji smo začeli neke novitete, npr. imeli smo liste z več kandidati, tako takrat, ko sem kandidiral za sekretarja in tudi za predsednika. Izvolitev je priznanje sledenja nekega razvoja, aktivnosti v mlađinski organizaciji, ki so se v letih od 1981., 1982. in naprej bistveno spremenjale. Menjam se je pristop k političnemu delu. Vprašanja, ki so danes na dnevnu redu mlađinske organizacije, so drugačna, kot so bila pred petimi, šestimi leti, ko sem začenjal to pot. Danes je veliko težje. Osnovni poudarek je na tem, kaj so pravzaprav družbena vprašanja, ne pa kaj so samo specifično mlađinska. Zaradi tega se sprememba tudi način, metode, pa sploh način političnega delovanja.

Sicer pa konec concev, če danes ne moreš konkretno in jasno povedati tisto kar misliš, je efekt dela nikakršen, te tudi javnost ne sprejema, te mlađi ne sprejemajo.

Misljam, da se je v tem smislu tudi način dela mlađinske organizacije spremenal. Lahko kar pogledamo, da se je na samem kongresu v Krškem na petih straneh postavilo nekaj ključnih točk, v katerih se pravzaprav koncipira celotna pokongresna aktivnost, ki je tudi povzročila toliko in toliko hude krvi, kontradiktorskih ocen... Šlo je pravzaprav za neko zelo preposta, vendar pa zelo konkretna, lahko bi rekli sploh ne nova vprašanja, za nekaj, kar ozivi, vzбудi politično arena, delegatski sistem... To je pripeljalo, tudi do nekaterih vprašanj, na katere so bili določeni le ozki krog, imeli so jih rezervirane določene strukture, bila so mnjenja, da "se o tem naj navadni smrtniki ne bi pogovarjali"...

To je mejnik, ključna sprememba, ki pa ni nujna samo za mlađinsko organizacijo, ampak velja za vse DPO, če hočemo, da bodo kaj pomembnega prispevale.

Prejšnje vprašanje sem ti postavila tudi zato, ker se je ne Mlađinskem festivalu med drugim pojivala tudi teza, da mlađinski funkcionarji "ne rabijo base", ti pa si eden izmed tistih, ki so prišli iz base, saj si delal v mlađinski organizaciji v Novem mestu, delal v centru za mlađinsko prostovoljno delo in še bi lahko naštrelala in še sedaj kontaktiraš z base.

Jaz to vpostavljam kot zelo pomembno, lahko bi rekli osnovno vprašanje. Tudi zaradi tega sem dnevnno, če lahko tako rečem, v enem, drugem ali tretjem okolju. Konec concev sem tudi v TGA Kidričevu s spletom okoliščin letos drugič in v celi vrsti okolju sem že večkrat bil. Nasproti mislim, da je ključno vprašanje, kako obdržati stik s problemi, z ljudmi, če ne navezeš, bom rekel osebnih, prijateljskih stikov, potem je zelo težko "delati tudi veliko politiko". Pridaš sem tega, da je potrebno na enih razvojnih teoretičnih predpostavkah maksimalno integrirati človeka, ljudski potencial, njegovo pripravljenost, potrebe. Tega pa se ne da, če teh stvari ne poznas, če govorиш zgolj s sklicevanjem na ljudi, na bazo. Zaenkrat mi ta stik uspeva, lahko ga ohranjam in razvijam, zato me to tudi zadovoljuje.

Željko Cigler je v eni izmed komisij na 12. kongresu ZSMS med drugim tudi dejal v zvezi z investicijskimi vlaganjami v Sloveniji, ce se poslužim trganja citatov iz celote: "preklicati največji 2 investiciji (Jesenice in TGA Kidričev) in s tem zaučavati pohod megalomske norosti". Investiciji sta že v bistvu realizirani oziroma v končni fazi. Kaj sedaj, kaj lahko in

Občinsko posvetovanje mlađincev

kaj hoče storiti ZSMS? Ali so se stališča mogoče kaj spremembla?

Bistveno vprašanje pri teh dveh in tudi pri ostalih velikih projektih je pravzaprav en dogovor, konsenz slovenske javnosti o vprašanjih narodno gospodarskega razvoja, predvsem če gre za tako velike projekte kot so ti. Mislim, da je ključno vprašanje pri teh dveh investicijah konkretno to, da mi sedaj, ko sta obe še v teku, pač ocenimo, da ovrednotimo njihov prispevek k razvoju, koliko sta tudi v funkciji tega razvoja v koliko izpoljujeta pričakovjanja, koliko sta lahko nadaljni stimulator razvoja tudi drugih panog. V tem smislu je potrebno neko stalno preverjanje, stalno iskanje boljših izhodov. Raznorazne ocene so in so bile v javnosti. Kar se npr. Jesenic tiče, se še zmeraj ugotavlja, ali so oziroma izpolnile pričakovanja. To seveda velja za vse družbenemocnost.

Izhod, kot sem ga zdaj omenil je verjetno pravi, saj je nemogoče iti iz skrajnosti v skrajnost, predvsem je potrebno izkoristiti možnosti, ki so.

Ce pa bi se pokazalo, da je nerentabilno, da na neki produktivni funkciji, potem pa je treba narediti posege, kakšne koli, pa čeprav drastične, ampak za to je seveda treba imeti trdne ocene, tudi alternative.

S tem vprašanjem seveda nisem zahtevala od tebe, da se opredeliš za oziroma proti investiciji pri nas v TGA, želela sem samo vedeti, če so se stališča RK ZSMS mogoče nekoliko spremembla.

Moram reči, da v tem trenutku ne vem, kako daleč je zadeva pri vas v TGA, vem, da je nekje v zaključni fazi, da bi moral konči leta začeti poskusno proizvodnjo vsaj v enem delu, ampak ne vem, kaj to konkretno pomeni. Mislim pa, da je potrebno preverjanje tudi v tej fazi, ko je investicija v teku, saj ta traja 2, 3 leta in v tem času se v trendih v svetovnih in domačih razmerah marsikaj dogaja.

Če so možne in potrebne spremembe, korekcije, karkoli, potem je to potrebno narediti, zato mislim, da ni potrebe, da bi se izjasnjeval za ali proti, vsaj v tem trenutku ne.

No poglejava se s te "tegejevske" ravni na to makro raven, katere so oziroma bodo temeljne preokupacije ZSMS še v zadnjih mesecih tega leta!

Vsekakor imamo nekaj dolga še v zvezi s čisto konkretnimi zadevami s kongresom v Krškem, poleg tega pa bomo na nek način oziroma smo že globoko zakoračili v zadeve okrog ustavnih sprememb in zakona o združenem delu, vendar pa je treba podprtati tiste zadeve, ki smo jih mi kot specifično mlađinske pobude peljali, kajti ni dovolj reči, se bomo vključevali v razprave okrog ustavnih sprememb. Mi imamo nekaj postavki, zahtev npr. okrog ustanavljanja malih produkcijskih enot, štrajkov, vprašanja smrtné kazni, ... Stvari smo se lotili tako, da vsak stvar vodimo na nek nov, amandmanski način in to je tudi ena nova kvaliteta v načinu dela. Ko se zadeve lotimo, nimamo samo kritike, npr. to je zanič, to je drugače, to bi

bilo boljše, ampak, da poleg načelne kritike pride domino z amandmanskim predlogom. To se nam je pokazalo kot edini izhod in je pravzaprav povezano s tistim vprašanjem, kako vodimo zadeve. Potem je tu še cel sklop vprašanj, o katerih sta govorila že z Romanom s področja vzgoje in izobraževanja, od reforme srednje šole, do visoke šole, do pedagoške službe... Več aktivnosti bomo posvečali tudi notranji strukturi organiziranosti, spremembam volilnega sistema, način kadrovanja, ki pa seveda se mora odraziti kot posledica v širši družbi.

Kot ključna zadeva se nam je pokazala relacija republiške konference – konferenca ZSMJ. Obstaja cela vrsta neizdelanih mehanizmov, kaj je sedaj federalna enota s svojimi institucijami, organizacijami, kaj je to "enoten" jugoslovenski model. Cela vrsta je nejasnosti, nesporazumov, resnične so predstave nekaterih, da bi imeli enotno uniformirano organizacijo, ki bi iz centra dirigirala republikam in pokrajinam, jasno pa je, da je to nesprejemljivo. To je cel sklop vprašanj v odnosu do jugoslovenske mlađinske organizacije. To je zelo pomembno, kajti tu nekako ne gredo vzporedno v razreševanja, ampak se lomijo kopija na raznoraznih pogledih, rešitvah.

To je zelo pomembno, npr. nekatera vprašanja, ki smo jih mi tukaj odprli so v bistvu vezana.

Npr. vprašanje civilnega oziroma družbenega služenja vojaškega roka, ni vprašanje Slovenije, ni vprašanje slovenske mlađinske organizacije, ni vprašanje slovenske partije, ampak je vsejugslovensko vprašanje. To se ne more sprejeti in cela vrsta drugih vprašanj, npr. ta zadeva okrog štafete, če nimamo tega vzdova v Beogradu.

Je pa še cela vrsta stvari, ki bodo dajale ton aktivnostim v zadnjih mesecih, to boste pa slišali.

Imel si in še vedno imaš precej stika s ptujsko mlađinsko situacijo, da tako rečem. Tudi aktivno si sodeloval večkrat, kot ne. Kako jo vidiš, njene dobre (če jih ima) in slabe strani?

Mislim, da je zelo bistveno vprašanje to, da se je preseglo stanje v katerem ni bilo moč narediti nobenega koraka. To je prav gotovo dalo tudi neke pozitivne rezultate. V vsakem primeru je to pomnilo pozitivne premike, je pa vprašanje, če se na nek način po tem stanju statusa quo ali nikakršnem stanju, lahko v letu dni pričakuje ne vem kakšne rezultate.

Mislim pa, da se s to voljo, pristopom, iskanjem različnih oblik, vsebin kaže ena realna perspektiva, da se ta mlađinska organizacija lahko postavi na neke osnove, ki bi tako lahko zajemala najširše interese, ki so tukaj in imela tudi jasno politiko odnosa do občinskih problemov in širše.

Da ne bi intervju izvenel kot moj diktat Tonetu, sem mu dala možnost, da še sam kaj vpraša.

Ker je bilo vprašanje in tudi odgovor bolj osebne narave, booste zanj v članku prikrajšani.

Lilijana Ditrib

Racionalno organizirano podjetje, ki ne prenese nobene histerije

Medobčinska gospodarska zbornica za Podravje je po 20 letih znova vzpostavile stike z Refo, splošno priznamen in ta čas največjim svetovnim združenjem za študij dela in organizacijo proizvodnje, ki ima sedež v nemškem Darmstadt. Tam je Institut za razvoj metod Refa s preko 80 strokovnimi sodelavci. Po njenih organizacijskih principih – Refa se lahko ponaša z dejstvom, da je prva zasnovala organizacijo podjetij na temeljih logistike in kibernetike – dela danes velika večina nemških podjetij, med njimi tudi največja, kot so denimo Mercedes Benz, KHD Siemens, Philips in Bosch.

Po lanskoletnem mednarodnem seminarju v Topolšici, kjer je nemški svetovalec podjetij in informator Refe Dušan Plohl med drugim predstavil kompleksen sistem integriranja, planiranja, oblikovanja in krmiljenja (IPOK) proizvodnih, materialnih in informacijskih tokov, torej jedro sodobne racionalne delovne organizacije, je po obojestranskem zanimanju podravska medobčinska gospodarska zbornica julija letos podprla vnovično uvajanje metod Refe v podravsko gospodarstvo. Dušan Plohl, ki je pri tem projektu prevzel vlogo koordinatorja, je v letu dni obiskal vrsto slovenskih delovnih organizacij z namenom, da bi uskladil njihove potrebe s ponudbo tujega znanja, pri čemer že vnaprej opozarjal, da za doseg cilja – cilj pa je boljše gospodarjenje – ni mogoče »uvzeti« le tistih elementov iz sistema IPOK, ki bi nam bili povšeči, marveč le celoten sistem z vsemi njegovimi posledicami. In kakšne so značilnosti tega sistema?

Dušan Plohl: »Če je moj cilj dobro gospodarjenje, moram najprej poznavati dejanske proizvodne stroške, da bi lahko oblikoval prodajno ceno. O solidnem poslovanju ne pričenem razmišljati šele takrat, ko me je tako rekoč povabil čas, ampak sem se ne prestanom prisiljen ukvarjati s kontinuiranom uspešnostjo in racionalizacijo proizvodnih stroškov. Sistem IPOK je tisti, ki me sili k racionalnemu urejanju celotnega delovnega procesa. Racionalnost, za nekatere ljudi tako strašna beseda, pomeni samo to, da moram tok materiala prilagoditi toku informacij, pri tem pa me sploh ne zanima, kdo bo kaj imel. Nobena osebno orientirana organizacija ne more biti uspešna, kajti delovna organizacija ni nič drugega kot integrirana enota, v kateri moram komunikacije in informacije uskladiti s cilji, cilj pa je znan: v najkrajšem času z najmanjimi sredstvi dobiti dober izdelek. Dobra organizacija ne reagira, ampak agira na vse motnje, ki se pojavi v proizvodnem procesu. V takem organizacijskem modelu je nadvse pomembna tudi vloga človeka: le tisti, ki bo v službo rad prihajal, bo pripravljen delati kreativno, inovacijsko in v smeri zastavljenih ciljev. Z delovno organizacijo se lahko naposled identificira samo tisti delavec, ki ve, da je celoten sistem odvisen tudi od njegovega dela. Vse to pa z drugimi besedami pomeni, da moramo neprestano raziskovati človekove zunanje in notranje motivatorje za delo. Racionalno organizirano podjetje bo uspešno šele takrat, ko se bodo ljudje na različnih sistemskih ravneh pogovarjali v

istem jeziku. Tako organiziran proizvodni proces ne prenese nobene hierarhije in avtoritarnega načina vodenja, ker je slednja nezdružljivo z ustvarjalnim delom.«

V letu dni ste spoznali vrsto naših delovnih organizacij. Po tistem se tudi pri nas uveljavlja prepričanje, da je organizacija dela in proizvodnje na izjemno nizki ravni, tudi eden od razlogov za zmeraj večje – ne samo delavsko nezadovoljstvo, marveč tudi za slabo gospodarjenje. Kakšni so vaši vtisi?

Dušan Plohl: »Priznati moram, da sem bil zelo neprijetno presenečen. Po 20 letih sem namreč spet obiskal Primat v Mariboru in zgrožen sem ugotovil, da se v tem času organizacija dela ni niti malo spremenila. Na splošno lahko rečem, da pri nas ni tehnike metodološkega dela niti nobenega skupinskega dela, nikjer nisem našel najosnovnejših delovnih pomagal ali prezentacijskih tehnik. Ljudje gredo običajno na sestanek, ne da bi sploh vedeli za njegove cilje. Največkrat pomenijo taki sestanki zgolj izgubo časa ali pa lastno opravljevanje za neuspešne akcije, zaradi česar potekajo po znani metodi, da je napad najboljša obramba. Prese netilo me je tudi dejstvo, da se ljudje med seboj ne razumejo ne glede na drugačna politična izhodišča sistema, kot veljajo denimo v Nemčiji, govorijo drug mimo drugega. Obetavne spremembe sem opazil v Agroservisu ABC Pomurka, kjer so prvi pričeli uvajati sistem Ipok. V tem tozdu je zaposlenih okoli 35 ljudi, od tega je v pripravi dela nameščena šesterica. To je vzpodbudno razmerje, vendar je zgolj za primerjavo zanimiv podatek, da v enem od münchenskih podjetij, ki zaposluje 150 ljudi, steje priprava dela le štiri ljudi. Zadostno število zaposlenih v pripravi dela seveda še ne pomeni, da ti ljudje svoje naloge tudi opravljajo. Opazil sem, da delavci kljub velikemu številu zaposlenih v pripravi dela še zmeraj sami iščejo material ali pa informacije, kar pa sploh ni njihova dolžnost. V tem primeru ščiti nemškega delavca zakon, kajti ko od njega zahtevaš, da dela dobro in v skladu z zastavljenimi cilji, moraš njegovo delovno mesto najšodobnejše premetiti in mu dostaviti vso potrebno tehnično-tehnološko dokumentacijo. Šele v takih razmerah bo lahko razvil svoje ustvarjalne potenciale in bo z opravljenim delom tudi sam zadovoljen. Vsaka delovna organizacija, v kateri morajo delavci skupaj z mojstri iskati material ali pa informacije, se mora zamisliti nad stopnjo svoje organiziranosti. Šele ko je vodilnim v podjetju jasno, kje so, lahko usmerijo razvoj proti najšodobnejši, torej računalniško podprtji organizaciji. Njenih predstopenj, stopnje improvizacije in manualne organizacije, ni mogoče kar preskočiti tako, da kupiš nekaj računalnikov, s katerimi ne veš, kaj bi počel. Veliko vodilnih v slovenskem gospodarstvu misli, da jim bodo računalniki sami uredili organizacijski primitivizem, kar je velika zmota, saj gre vse naprej po starem, samo veliko dražje je.

In katero organizacijsko stopnjo so dosegle naše delovne organizacije?

Dušan Plohl: »Razen zares redkih izjem nobena organizacija ni prišla

naprej od prve stopnje, torej stopnje improvizacije. Zastarela in neracionalna organizacija dela najbolj moti delavce, pri njih je tudi najmanj problematičen proces drugačnega, ustvarjalnega mišljenja. Večje težave so pri delu najvišjih vodilnih, ki se za nove organizacijske sisteme sploh ne zanimajo, naj-

– Razlagate mi pravzaprav abecedo sodobne organizacije, ki jo vsaj po mojem mnenju poznajo tudi naši ekonomisti, pa se vsemu navkljub stvari nikamor ne premaknejo. Zakaj?

Dušan Plohl: »Na eni strani ni ekonomski prisile. Nihče se za nastalo

SODOBNA ORGANIZACIJA DELA – seminar

Nasemu povabilu se je odzval samostojni svetovalec za studij časa in organizacijo proizvodnje iz instituta REFA iz nemškega Darmstadt – Slovenec Dušan PLOHL. Tako republiška, kot medobčinska gospodarska zbornica za Podravje intenzivno navezujejo stike z REFO, ki je ta čas največja in tudi najbolj priznana za študij dela in organizacijo proizvodnje.

Nasemu seminarju bi lahko rekli svetovalni dan, kar pomeni svetujem vam, da pogledate resnici v oči, analizirate stanje, v katerem ste in pričenite s korenitimi spremembami. Seminarja se je udeležila vodstvena struktura DO z namenom, da se seznamimo z dosežki zahodne organizacije proizvodnje podprtje z računalniki. Čeprav je bil seminar enoddnevni, je odgovoril na vprašanja, na kakšni stopnji organizacije proizvodnje smo, kako daleč so drugi in kaj je potreben ukreniti, zato pričakujem, da se bo vodstvo DO odločilo za nasvet Dusana Plohla, ki so pa istočasno nasveti vsemu zdrženemu delu, objavljeni v časopisu Delo, 29. 9. 1987 v naslednji vsebini.

hueje pa je pri srednjih šefih in šefičih. V zvezi s slednjimi se je v Nemčiji uveljavil pojem »resorni egoizem srednjega menažerstva«. Gre za skupino, ki ni pripravljena delati v povezavi s celotnim sistemom. Ti so novim organizacijskim oblikam najbolj nevarni in če njihovo uvajanje nima odločne podporo pri najvišjih vodilnih ali če le-ti niso pripravljeni izpeljati sistema z vsemi konsekvensami, potem je bolje, da tako akcijo opustijo, ker je vnaprej obsojena na neuspeh. Kompromisi tu preprosto niso možni. Nosilci sodobnega organizacijskega sistema so lahko samo ljudje, ki ga razumejo in če ga razumejo, se lahko z njim identificirajo. Za razne tovarisije in osebna nagnjenja tu ni prostora.«

– Tak organizacijski model se je dobro obnesel v nemških podjetjih, vendar glede na vrsto razlik (življenski standard, izobrazbena struktura, mentaliteta, tehnološki razvoj) obstajajo pomisleki o tem, da bo navkljub dobrim željam ta model enako uspešen tudi v podravskem gospodarstvu.

Dušan Plohl: »Mariborski gospodarstveniki si morajo najprej iskreno odgovoriti, ali želijo bolje in uspešno gospodariti ali pa morebiti iščejo le alibi za podaljševanje obstoječega stanja. Če zares želimo imeti sodobno integrirano delovno organizacijo, so reči jasne. Ko vodstvo podjetja ugotovi, na kateri stopnji organiziranosti je, je svetovalčeva naloga preprosta: napraviti moramo analizo delovnega dneva, ugotoviti, kako funkcirajo službe, ki so odgovorne za potek dela. Te so posebej problematične: veliko jih je, drage so, delajo pa tako malo, da bi tisti na koncu proizvodne verige, ki zares delajo lahko bolje živel, če sploh ne bi nič delali. V integrirani delovni organizaciji morajo vse službe imeti jasno opredeljene naloge, pristojnosti in odgovornosti. Drugače ne gre.«

stanje ne počuti odgovornega. Delovna mesta so oblikovana tako, da ti za svoje delo ni treba nikomur odgovarjati. V tem organizacijskem kaosu ni več mogoče ločiti dobrega dela od slabega in predvsem ni dopustno tudi zaradi preprostih človeških slabosti nikogar za dobro delo pohvaliti. Nemec se, prav nasprotno, ne bo niti malo obiral, ko bo treba pohvaliti uspešnega delavca ne glede na to, ali je domačin ali tujec. Po drugi strani pa ni jasnih in odločnih delavskih zahtev po spremembah, ni pritiska sindikata. Vodilni kader, ki se vrti v organizacijskih improvizacijah, pa nima niti časa niti interesa, da bi tovrstnih sprememb razmišljal.«

– Ta čas se pripravljate tudi na 3. mednarodni seminar IPOK, ki bo leta od 5. do 10. oktobra v Radencih. Kakšna je tema letosnjega seminarja?

Dušan Plohl: »Tokrat bomo obravnavali zadnjo stopnjo organizacije, torej računalniško podprt sistem IPOK. Pokazali bomo pot, kako preiti iz negospodarne in nerentabilne organizacije obratov na računalniško podprt sistem. Seminar je namenjen predvsem tistim delavcem, ki so odgovorni za zboljšanje kakovosti gospodarjenja in dviganje organizacijske ravni obratov. Organizacijsko tehnične priprave za seminar je letos prevzela Delavska univerza v Mariboru, poleg predstavnikov obeh slovenskih univerz, Univerze v Zagrebu in Kasslu pa bodo na njem sodelovali še predstavniki različnih evropskih računalniških šol in institutov, Refe, nemškega podjetja za logistiko ASSYST ter mariborskega TAM in velenjskega Vegrada.

DRAGICA KORADE

Nove cene aluminija in glinice

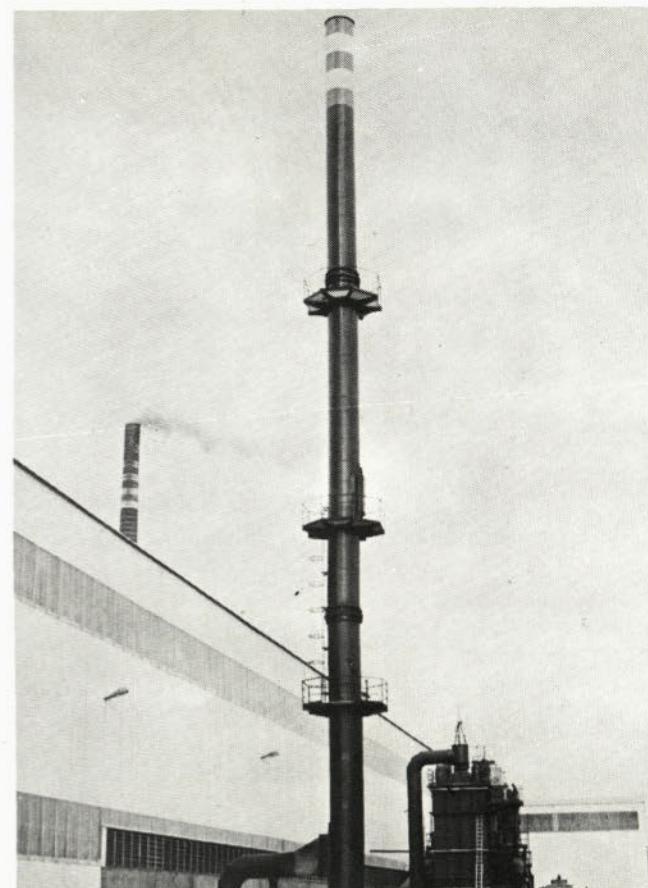
Z odlokom v Uradnem listu štev. 74 dne 14. 11. 1987 je Zvezni izvršni svet določil, da se bazni aluminijiški izdelki smejo podražiti največ do 78 %, sem sodi tudi glinica in Al hidrat, področje takoimenovane predelava aluminija pa največ do 74 %. V ilustracijo še podatek, da je to za našo delovno organizacijo četrta podražitev z doslej piškavim rezultatom skupno 44 odstotkov na cene iz decembra lani. Marsikdo bo pomislil, da je velikodušnost naše vlade dober obliž na rano, ki jo je povzročila dosedanja restrikтивna politika, vendar pa je potrebno omeniti še nekaj momentov, ki prikažejo stvari v povsem drugačni luči. Poklon v obliki tako visokega odstotka zvišanja bi opravičil dober namen v sredini leta ali tudi v avgustu oz. septembru. Dvigi ostalih cen, ki jih mi kot kupci še kako čutimo, so se odrazili na našem devetmesečnem rezultatu poslovanja in jih, kot kaže, ni bilo mogoče nadomestiti (kompenzirati) z izpolnitvijo plana poslovanja. S tem mislimo na izpolnitve količinske proizvodnje, prodaje, ohranjanje enakega števila zaposlenih in drugih kazalcev poslovanja. Vse to ne pomaga v pogojih fenomena naše inflacije, ki je med 150 in 200 odstotki letno, če ni možnosti, da bi se lastne prodajne cene spremenile za več kot 44 %.

Kot že rečeno, bi bil popravek naših cen, ki nam ga je vlada

odobrila, še kako učinkovit, če ne bi v istem trenutku sledilo tudi povišanje cen električne energije in to za 69 %, železniškega transporta za 61 %, kar seveda močno devalvira našo novo ceno aluminija. Ne smemo pozabiti, da je z zadnjo podražitvijo elektrike poskočil njen delež v novi ceni aluminija, računano na ingot na prek 40 %. To je seveda le energija, če pa upoštevamo še vse ostale stroške surovin, repromaterialov, transporta, OD itd., kaj kmalu ugotovimo, da je prodajna cena aluminija "prekratka", da bi pokrila le proizvodno ceno, če pri tem odmislimo akumulacijo.

To ugotovitev je posredno priznala tudi vlada s potrditvijo nove cene. Ni naključje, da se je strinjala s tako visokim odstotkom in z odlokom, ki velja takoj in dejansko razveljavila dosedanji režim formiranja cene z maksimalnim rokom odobritve do 45 dni. Toda nova cena je tu in z njo se je zaenkrat potrebitno spriznjazniti. Nova cena aluminijiškega ingota znaša din 2.070.788,-/t, v enakem odstotku povišanja pa smo formirali tudi nove cene (za 78 % dviga) doplačil aluminijiških livaških zlitin, prahu Al žlindre, glinice in Al hidrata, za 74 % pa smo v ceni kih povišali cene aluminijiškega širokega in ozkega traku, aluminijiške lite žice in rondic.

Nove cene začnejo veljati 17. 11. 1987.

Dimnik

Obvestilo

Sodelavce obveščamo, da je rok za uveljavitev pokojninske dobe za čas opravljanja kmetijske dejavnosti

31. 12. 1988

Dokup let je možen za čas od 15. 5. 1945 do 31. 12. 1983 za obdobja, ko delavec ni bil na služenju JLA, na rednem šolanju, v delovnem razmerju ali na prestajanju zaporne kazni, če je po 15. letu starosti, skupaj z nosilcem kmetijske dejavnosti opravljal to dejavnost kot otrok ali drug družinski član.

Zavarovalno dobo, ki se vstavlja v pokojninsko dobo, lahko delavci uveljavijo pod pogojem, če plačajo prispevek za kritje obveznosti iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki je za eno koledarsko leto v letu 1987 412.000,00 din.

Zahtevki lahko vložite pri Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja – pisarna Ptuj – soba št. 15/I – nad lekarno, in sicer vsak ponedeljek, sredo in petek od 8. do 10. ure in v sredo od 14. do 16. ure.

K zahtevku je treba pritožiti:

- delovno knjizico,
- potrdilo o služenju JLA in
- potrdilo o opravljanju kmetijske dejavnosti od Komiteja za kmetijstvo, ki ga izda občinski komite, na območju katerega se je opravljala kmetijska dejavnost.

Oglas

Menjam trosobno stanovanje v Kidričevem (s centralnim ogrevanjem za dvo in pol ali dvosobno s centralnim ogrevanjem na Ptaju. Informacije dobite na tel. štev. 634 – Plej

ZAHVALA

Ob nenadni smrti moža Alojza Levaniča, se iskreno zahvaljujem OOS TOZD Proizvodnja aluminija Boris Kidrič, Kidričovo, za darovani venec, za izrečena sožalja ter za spremstvo na njegovi poslednji poti.

žena Angela z otroci

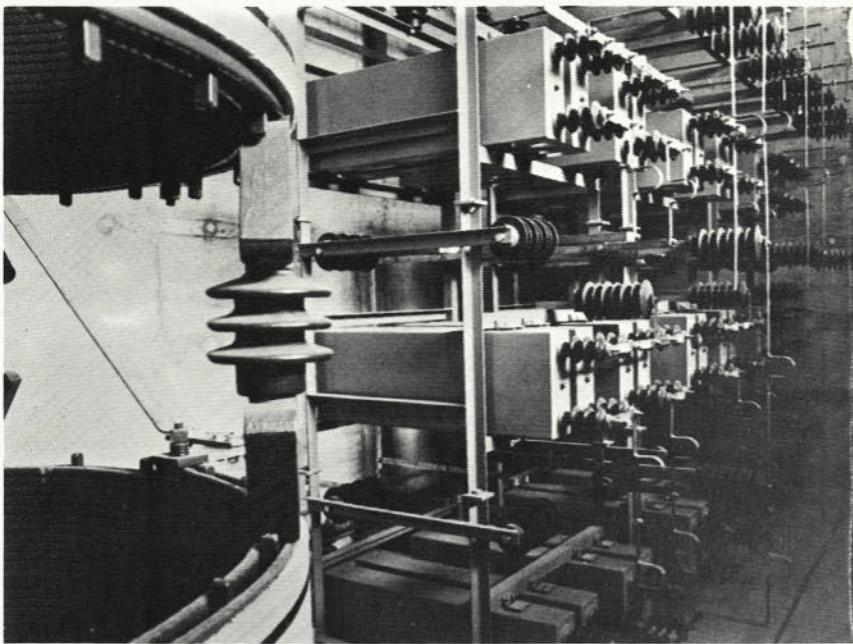
ZAHVALA

Ob nenadni smrti moža Alojza Levaniča, se iskreno zahvaljujem OOS TOZD Proizvodnja aluminija Boris Kidrič, Kidričovo, za darovani venec, za izrečena sožalja ter za spremstvo na njegovi poslednji poti.

žena Angela z otroci

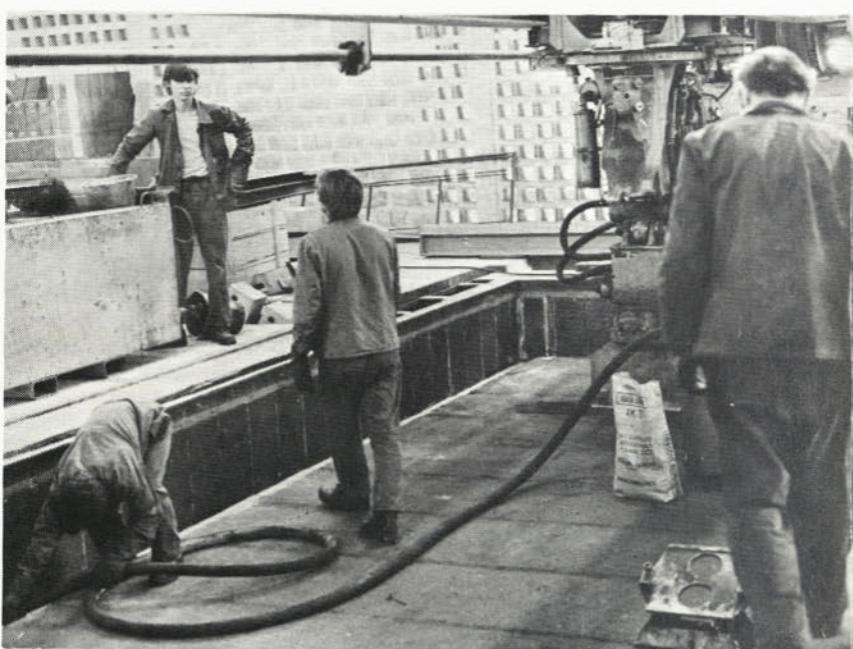
Obnova stare hale

Kompenzacija jalove električne energije

Tlakovanje

Phanje zadnje peći

(Nadaljevanje s 1. strani)

je več kot leto dni fiksiral domačo ceno aluminija na nivoju, ki je bil več kot 45 % pod cenami aluminija na svetovnih tržiščih? (Je sedaj naslov uvodnika bolj razumljiv?)

Ob takšnih in podobnih ukrepih, pa še njihovi avtorji pričakujejo, da jih bomo sprejeli in izvajali z neizmernim navdušenjem! Kot kaže se ne zavedajo, da s svojimi linearнимi administrativnimi, strokovno več kot vprašljivimi predlogi počasi, a vztrajno

uničujejo samoiniciativnost in pripravljenost za boljše delo še pri tistih redkih kolektivih, ki ti dve vrlini še poznajo.

Ne glede na težave, ki jih povzročajo takšni vplivi na naše gospodarjenje je edina rešitev, da še vnaprej striktno uresničujemo svoje proizvodne in razvojne načrte. Obremenitve do pričetka rednega obratovanja novih proizvodnih kapacitet bodo še ogromne, vendar druge rešitve ni: čim hitreje je potrebno povečati proiz-

vodnjo, ob hkratnem znižanju proizvodnih stroškov.

Narediti bomo morali tudi red v svojih vrstah, saj je še vse preveč tistih, ki preradi pozabljojo na svoje delo, ali mu niso strokovno dorasli. Prej kot se jih bomo znebili, lažje nam bo! Z več kot prepričljivo odločitvijo za pričetek reorganiziranja smo dokazali, da se tudi te naloge ne bojimo, pa čeprav bodo posledice za marsikoga vse prej kot prijetne.

Kar se tiče nas samih sem

optimist, saj smo že mnogočokrat dokazali, da smo ravno v najtežjih trenutkih sposobni izvrševati vse naloge, ki smo si jih zadali.

Bojim pa se, da se bo število dušebrižnikov in njihovih ukrepov še povečalo, vse v skrbi za "nebogljene samoupravljalce" v delovnih organizacijah!

Pa kljub vsemu: prijetne praznike!

**Predsednik KPO:
Danilo Toplek**

aluminij

Izdaja delavski svet tovarne glinice in aluminija "Boris Kidrič" Kidričevo – Uredniški odbor sestavljajo: Majda Zadravec, Mojca Cafuta, Viktorija Petauer, Majda Lampret, Srečko Širovnik, Rajko Topolovec, Marija Korada, Franc Sagadin, Ciril Majcen, Janez Liponik, Vera Peklar (odgovorna urednica). Fotografije: Stojan Kerbler, dipl. ing. Grafična priprava: Studio Linea, Trubarjeva 11, tel. (062) 28-849 Maribor. Tisk: Zavod Bodočnost Maribor. Člani kolektiva in upokojenci dobivajo list brezplačno. Rokopisov in slik ne vračamo. Naklada 3400 izvodov. Oproščeno temeljnega prometnega davka po mnenju Sekretariata za informiranje pri IS Slovenije št. 321/172 z dne 24. oktobra 1975.